

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

2/2015

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych Vás uvítal na stránkách nového čísla Rožďalovicka, jehož četba pro Vás bude doufám příjemným osvěžením v těchto letních dnech.

První polovina roku 2015 je za námi. V tomto období byly zrealizovány dva velké projekty: rekonstrukce komunikace „V drahách“ a proměna někdejší ubytovny ve spolkový dům. Věřím, že místní spolky, maminky s dětmi, ale i ostatní zde najdou příjemné zázemí k naplnění svých volnočasových aktivit. Neměl bych také zapomenout na novou školní družinu, která byla slavnostně otevřena 26. června, stejně jako spolkový dům a komunikace „V drahách“. Jsem rád, že slavnostního otevření se zúčastnili hejtmán Středočeského kraje Miloš Petera, ředitel Úřadu Regionální rady Střední Čechy Václav Chytil, senátorka a krajská radní pro sociální oblast Emílie Trísková, náměstek hejtmána pro oblast regionálního rozvoje Karel Horčíčka a starostové okolních obcí.

Jistě jste si všimli, že za poslední roky prošla naše škola velkou vizuální proměnou. Investice z městského rozpočtu však neplynou pouze na stavební úpravy, ale v posledních

dvou letech město také přispívá třeba na školu v přírodě (150 000 Kč), lyžařský výcvikový kurz (90 000 Kč), různé exkurze (65 000 Kč), školní pomůcky (50 000 Kč), vybavení pro prvňáčky (10 000 Kč) aj. Od nového školního roku 2015/2016 navíc město uvolnilo z rozpočtu 300 000 Kč na platy školního asistenta a školního psychologa. Vzhledem k tomu, že v součtu se jedná téměř o 700 000 Kč nad rámec školního rozpočtu, byl bych rád, kdyby vynaložené prostředky pomohly nejen zkvalitnit školní výuku jako takovou, ale odrazily se i na zlepšení prospěchu těch žáků, jimž se bude individuálně věnovat školní asistent. Teprve následující školní rok tedy ukáže, zdali vynaložené prostředky v tomto ohledu splnily svůj účel a zdali má smysl i do budoucna tuto pozici z městského rozpočtu dotovat, či nikoliv.

Dále bych se chtěl zmínit také o kulturních akcích, které proběhly v květnu a v červnu. Významné výročí ukončení druhé světové války jsme si připomněli nejprve 8. května Muzejní nocí, v níž se ve své prezentaci pan Rudolf Valeš ohlédl za událostmi v našem městě v letech 1938–1945, a následně druhý den krásným koncertem Věry Likérové a Doleža-

lova kvarteta v kostele sv. Havla. Celodenní kulturní počin „Rožďalovice nám“ přinesl bohatý program, který probíhal na různých místech našeho města. Oslovil širokou veřejnost – přes pět stovek návštěvníků si během dne našlo cestu až už do budovy školy, na sál Radnice, do Galerie Melantrich, či do kostela sv. Havla – to je myslím velmi slušná návštěvnost.

Dovolte mi, abych na tomto místě poděkoval všem, kteří pro Vás tyto kulturní akce připravili. V neposlední řadě patří nemalý dík také všem, kteří zavítali na koncert Lenky Filipové a společně se sponzory (AŽ Elektrostav, stavební společnost HALKO, PMS Poděbrady, Jiří Petersik, Jaroslav Taraba, Libor Pletka, Miroslav Antoň, Zdeněk Blažek) tak podpořili Handicap centrum Srdce Poděbrady. V druhé polovině roku město chystá další dva koncerty na podporu této neziskové organizace. Byl bych rád, kdyby se řady sponzorů do budoucna rozšířily, a jejich prostředky tak pomohly dětem tohoto centra.

Přeji Vám všem pohodové léto, hodně zážitků z dovolených a dětem bezstarostné prázdniny.

*Petr Kapal,
starosta města*

Spolkový dům

S počátkem roku začala rekonstrukce bývalé ubytovny, která se nově proměnila v Centrum pro společenskou činnost. To bude sloužit nejen místním spolkům, ale třeba i maminkám s dětmi, škole nebo zde budou pořádána různá kulturní vystoupení. Dotace na financování tohoto projektu byla poskytnuta z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy (celkové náklady 5 623 825 Kč, spoluúčast města 15 %). Rekonstrukce byla dokončena v první polovině června 2015.

(red)

Starosta města Petr Kapal seznamuje hosty s letošními realizovanými projekty

Nový obchvat města

V únoru byla zahájena rekonstrukce komunikace V dráhách, spojující místní část Zámostí s nádražím a s východní částí města.

Tento finančně náročný projekt, dokončený počátkem června, byl realizován postupně ve třech etapách: I. a III. etapa byla pokryta formou dotace z Regionálního operačního programu regionu soudržnosti Střední Čechy (celkové náklady 6 164 485 Kč, spoluúčast města 15 %), II. etapa ve výši 2 827 421 Kč byla hrazena z městského rozpočtu. Nově zrekonstruovaná komunikace začala sloužit jako obchvat města.

(red)

Nová školní družina

Nadstavbou jednoho patra nad šatnami vznikly nové prostory pro školní družinu. Stavební práce probíhaly od září 2014 do června 2015. Projekt byl realizován díky dotaci z Fondu rozvoje obcí a měst, celkové náklady činily 4 200 000 Kč, přičemž spoluúčást města byla 52 %.

Slavnostní otevření nové školní družiny proběhlo 26. června za účasti senátorky a krajské radní pro sociální oblast Emílie Třískové, hejtmana Středočeského kraje Miloše Petery, náměstka hejtmana pro oblast regionálního rozvoje Karla Horčíčky, ředitele Úřadu Regionální rady Střední Čechy Václava Čhytila, ředitele školy Romana Kotláře a starosty města Petra Kapala.

(red)

Socha Mistra Jana Husa zrestaurována

Dne 6. července jsme si připomněli 600. výročí smrti jedné z největších osobností českých dějin – učence, náboženského myslitele, kazatele a církevního reformátora Jana Husa, jehož spisy byly v roce 2007 zařazeny do registru Paměti světa UNESCO, čímž i tato instituce dala najevo, že se Husovo dílo stalo nedílnou součástí světového kulturního dědictví.

K tomuto významnému výročí české historie nechalo město zrestaurovat jeho sochu, která se nachází v parcíku před bývalou obecnou školou.

Restaurátorské práce prováděl během jarních měsíců Jan Malich z Hradčan. O peripetích, které provázely vznik Husova pomníku, více na stranách 33 a 34.

(red)

Dne 19. června byla slavnostně otevřena modernizovaná prodejna COOP Jednota

Od druhé poloviny května probíhá rekonstrukce hráze Komárovského rybníka. Předpokládaný termín dokončení je konec října 2015

Kulturní a společenské akce

Odemykání Mrliny

V sobotu 19. dubna uspořádalo sdružení Labská stezka stále populárnější akci Odemykání Mrliny. Mezi osmou a devátou hodinou ránní se u Bučického mlýna sešly více než dvě stovky účastníků, kteří společně se starostou Křince Milanem Mocem nejprve slavnostně odemkli řeku.

Poté se vydali na 22 km dlouhou a poklidnou plavbu, která skončila na „špičce“ za soutokem Mrliny a Labe v Nymburce. Zde po doplutí všech vodáků z Mrliny proběhlo slavnostní odemknutí, tentokrát řeky Labe.

Dostatek vody v Mrlině byl zajištěn díky odpouštění Bučického rybníka a nutno podotknout, že akci si užili nejen vodáci, ale i cyklisté a pěší turisté.

I když je to ještě daleko a celé léto je před námi, můžeme příznivce vodáckého sportu již nyní pozvat na podzimní zamykání řeky, které se uskuteční 27. září opět na Bučickém mlýně.

Marcela Ešnerová

Na Podlužanské kytáře již pošesté

Pošesté se sešli příznivci dobré zábavy na Podlužanské kytáře v country saloonu u Saši T.O. Samotáře v Podlužanech. A letos nemuseli ničeho litovat, neboť Saša se-zval opravdu dobré muzikanty a nebylo jich málo! Sešlo se zde celkem 14 soutěžích a jako hosté vystoupili hlavní pořadatel Saša a kamarád Jindřich Šmejkal – Durango z trampského klubu Desperádo. Pro ty, kterým jméno Jindřicha Šmejkal nic neříká, je to autor překrásné trampské písničky „Trampská mše“.

Tato vystoupení nebyla jediným překvapením Podlužanské kytary. Sheriff Tramp klubu Praha totiž dovezl na festival kamaráda Tonyho Linharta z Pacifiku, který se nenechal dlouho přemlouvat, aby rovněž vystoupil. Tony to velmi rád učinil, protože si na rozdíl od jiných umělců v tomto žánru na nic nehraje. Je jedním z nás trampů a samozřejmě bylo, že pro kamarády vystoupil bez nároku na odměnu.

Zahájení festivalu začalo v deset hodin dopoledne vztyčením osadní vlajky a pak už to šlo jak po drátě. Za zvukovým pultem stál kamarád Drn a jeho pomocníkem byl kamarád Majk. S mikrofonom představil všechny Fred Jedlička.

První polovina začala venku, ale protože se ochladilo, přesunuli jsme vystoupení dovnitř do tepla a tam to zase jelo tak, jak má. Končili jsme v deset hodin večer a kromě výše uvedených kamarádů během akce vystoupily tyto kapely: Duo Svatej Bill, Duo medvídek a kamarádi z Vrchlabí, Wostruha ze Dvora Králové nad Labem, Country colaps Pardubice, Franta a Jirka z T. O. Sva-

tojánských proudů, Duo Šakal a Kukačka, KoYoTi Pardubice, Spolktrio Liberec, loňský vítěz festivalu Avizo z Jablonce nad Nisou, Choroši Střední Čechy, T. O. Měsíční údolí, Otisk Vysočina a Chrupa Chrudim v novém složení.

Přestože festival není soutěžní, diváci mají možnost svým hlasováním určit svého největšího favorita, a tak se stalo i letos. Na třetím místě se umístili Duo medvídek a kamarádi z Vrchlabí, na druhém místě skončilo Avizo z Jablonce (stále se drží na předních pozicích) a vítězem se stal osadní soubor z T.O. Měsíční údolí.

V doprovodném programu festivalu byla i obchodně-propagační akce trampského muzea v podání kamaráda Čmundy, který všem děkuje za podporu tomuto muzeu. Také děkujeme Frantovi a Jirkovi z Prahy a duu Šakal a Kukačka z Děčína za hezké písně z vlastní tvorby, kte-

ré vezmou za srdíčko. Kamarád Saša se svými pomocníky, zejména svojí

přítelkyní Ivou, babičkou s dědkem, Maruškou, Ivou ze Dvora a dalšími, se i letos zhostili organizace na výbornou a všichni odjízďeli domů velmi spokojeni nabíti hezkými hudebními zážitky.

Pomalu a jistě si tento podnik razí cestu mezi pravidelnými festivaly, a to také díky hlavnímu sponzorovi městu Rožďalovice, který akci podporuje. Podlužanská kytara pravidelně zakotvila v měsíci dubnu, a tak nezapomeňte, kamarádi, v dubnu 2016 opět zavítat k Sašovi do country saloonu v Podlužanech.

*Saša Samotář Prokeš,
Jiří Fred Jedlička*

Muzejní noc připomněla 70. výročí konce druhé světové války

Letošní Muzejní noc, která se konala již tradičně v odpoledních hodinách v Galerii Melantrich, byla věnována 70. výročí konce druhé světové války v Rožďalovicích. Zhruba čtyři desítky příchozích, zejména z řad starší generace, si mohli 8. května vyslechnout poutavou přednášku pana Rudolfa Valeše, který svůj výklad zasadil do širších historických souvislostí s ohledem na okleštění Československa v předvečer celosvětového válečného konfliktu.

Po vyličení událostí, jež předcházely začlenění českých zemí do velkoněmecké říše a následnému vzniku protektorátu Čechy a Morava, připomněl osudy rožďalovických mužů a žen, kteří se aktivně účastnili bojů (ať už na východní či západní frontě, nebo v domácím odboji) při potlačování hnědého teroru, jenž ovládl počátkem 40. let 20. století téměř celou Evropu.

Prezentace byla doplněna řadou cenných dobových snímků, zejména v závěrečné fázi si místní patrioti mohli přijít na své, když byly promítány fotografie z květnových událostí roku 1945 v našem městě. Právě díky pamětníkům mohli být na snímcích identifikováni mnozí z těch, kteří v těchto dnech vítali Rudou armádu. Opomenuti nezůstali ani ti, kteří po vypuknutí květnového povstání položili svůj život při osvobození města (Václav Taraba, kopidlenský partyzán František Ryba či vlasovec Chasan Kalikov).

V závěru své přednášky pak Rudolf Valeš vyzdvihl nedocenitelnou roli důstojníka Václava Martínka, který při vyjednávání s místní německou posádkou o výměně rukojmích svým nebývalým nasazením zachránil Rožďalovice, Tuchom a Kopidlnu před zkázou, jež jim hrozila v podobě úplného zničení.

Po ukončení prezentace si mohli návštěvníci prohlédnout vyznamenaní, které obdržela od ruského prezidenta paní Vlasta Vyhnanáková, podplukovnice ve výslužbě, u příležitosti „70 let od vítězství ve velké vlastenecké válce v letech 1941–1945“. Vlasta Vyhnanáková patří mezi deset posled-

ních veteránů, kteří se účastnili bojů u ukrajinského Sokolova, kde působila jako zdravotnice 3. roty 1. československého samostatného praporu pod velením podplukovníka Ludvíka Svobody.

Na závěr nám nezbyvá než poděkovat za zdařilou připomínku Dne osvobození v Rožďalovicích paní Svatavě Krumpholcové a panu Rudolfu Valešovi, kteří celou akci za podpory města připravili, a postarali se tak o velice nevšední kulturní zážitek.

Viktor Dobrev

Vernisáž výstavy *Napříč časem XI.* se konala 2. května v Galerii Melantrich

Koncert Věry Likérové a Doležalova kvarteta proběhl v kostele sv. Havla v podvečerních hodinách v sobotu 9. května

V pátek 24. dubna oslavila v Domově Rožďalovice sté narozeniny paní Jarmila Tomišková

Zámecká slavnost

V sobotu 23. května se konala tradiční Zámecká slavnost v Domově pro seniory v Rožďalovicích. Na slavnosti vystoupili: Dechová hudba Český ráj, Mažoretky Stella, K. R. Marínov a Divadelní soubor Karla Čapka z Třešti se svým představením Noc na Karlštejně. K tomuto představení byla zaměřena i výzdoba celého nádvoří. Pozvání přijal starosta Rožďalovic Petr Kapal a vedoucí odboru sociálních věcí Ing. Václav Váňa, kteří spolu s ředitelkou Domova RNDr. Janou Pří-

hodovou slavnost zahájili krátkými proslovky. Dalším hostem byl dlouhodobý sponzor Domova Rožďalovice pan David Pěnička. Návštěvníci akce i senioři z Domova měli možnost prohlédnout si ukázky staročeských řemesel. Kdo měl odvahu, mohl si řemeslo i sám vyzkoušet. Počasí se na tento den umoudřilo a přineslo dobrou náladu i chuť na připravené občerstvení.

Doufáme, pokud jste se akce zúčastnili, že jste s námi prožili příjemné odpoledne, a těšíme se na Vaši návštěvu i příští rok.

Bc. Jaroslava Krausová

Od dubna do konce června tohoto roku se narodila tato miminka:

*Pavla Horáčková
Viktorie Novotná*

*duben 2015
duben 2015*

*Ondřej Vlasatý
Lukáš Halík*

*květen 2015
červen 2015*

Rožďalovice nám – naše art město

Kulturní den byl zahájen v základní škole ranní jógou pod vedením certifikovaného učitele Tomáše Waltera

Ve škole akce pokračovala výtvarnými dílnami a sportovním čtyřbojem

Ve 13 hodin začala v sále na Radnici školní akademie – kulturní vystoupení žáků mateřské a základní školy

Kulturní den pokračoval v Galerii Melantrich. Úvodem seznámila přítomné se svými návrhy mincí a pamětních medailí akademická sochařka Majka Wichnerová

Následovala prezentace starých pohlednic města ze sbírky Pavla Hančara. Do diskuse se ochotně zapojili pamětníci Blanka Hančarová, Jiří Pour, Rudolf Valeš a Svatava Krumpholcová. K vybraným pohledům byly pořízeny pro srovnání fotografie, které zachycují současný stav

Na závěr představil svou tvorbu Jiří Vorel, jehož výstava byla doplněna díly jeho přátel – Pavla Kvintuse z ateliéru Střítecký – Krupauer a Jiřího Kárníka, vedoucího ateliéru kreslení Fakulty architektury ČVUT v Praze. Do galerie zavítalo kolem stovky návštěvníků, které odpolední program zaujal. Po skončení oficiální části zde zůstali a ještě dlouho diskutovali s autory vystavených děl

Program dále pokračoval koncertem Lenky Filipové a divadelním představením spojeným s vernisáží (viz str. 44–45)

Od 19.30 vystoupila v kostele sv. Havla Lenka Filipová se smyčcovým oktetem Brno Strings. Pro více než tři stovky posluchačů zazpívala vlastní písně, ale také zahrála upravené skladby J. S. Bacha, A. Vivaldiho a dalších. Vítězek koncertu ve výši 100 000 Kč předal Michalu Šmídovi, řediteli Handicap centra Srdce Poděbrady, starosta Nymburka Tomáš Mach

Na co se můžeme těšit

18. července	<i>Rožďalovické letní slavnosti (areál FC Trnavan, od 12 hodin)</i>
19. července	<i>Rožďalovická pouť</i>
25. července	<i>Hudba léčí – Hudební kapela pana Brzáka</i>
30. července	<i>XVI. Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2015
(Jitka Soběhartová – soprán, Michael Kubečka – basbaryton,
Radomír Melmuka – klavír, kostel sv. Havla, od 17.30 hodin)</i>
22. srpna	<i>Hudba léčí – Progres</i>
11. září	<i>Koncert Marty Kubišové a Václava Neckáře se skupinou Bacily
(kostel sv. Havla, od 18.30 hodin)</i>
12. září	<i>Slavnosti Mrliny – vlakem, pěšky, na kole – na posvícení do Příchvoje</i>
19. září	<i>Hudba léčí – Kozlaňáci</i>
19. září	<i>Poznejte náš venkov 2015 (Farma Pojedy, od 10 hodin)</i>
26. září	<i>Rožďalovické vinobraní (náměstí, od 14 hodin)</i>
27. září	<i>Zamykání Mrliny (Bučický rybník)</i>

*Předprodej vstupenek na koncert Marty Kubišové a Václava Neckáře se skupinou Bacily
od 3. srpna 2015 na MěÚ Rožďalovice*

Okénko do Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera Rožďalovice

Vážení čtenáři, jsem přesvědčen o tom, že prostřednictvím Rožďalovicka dostáváte k dispozici velké množství informací o dění v naší škole. Přesto se pokusím zaměřit na novinky, které připravujeme na příští školní rok.

Školní kalendář, který zpracováváme na příští školní rok, se tentokrát bude týkat zájmových sdružení působících ve spádové oblasti naší školy, tj. v Rožďalovicích, Košíku a Žitovlicích.

Paní vychovatelky i žáci navštěvující školní družinu se těší na nové prostory, které se podařilo vybudovat přístavbou patra nad žákovskými šatnami a které od září 2015 budou využívat.

Díky finanční podpoře zřizovatele bude ve škole pokračovat ve své činnosti školní psycholog a zejména asistent pedagoga, který svým působením bude poskytovat studijní i lidskou podporu těm žákům, kteří o ni

sami nebo prostřednictvím svých rodičů projeví zájem.

Byla nám schválena žádost o dotaci ve výši necelých 570 000 Kč, díky níž se zaměříme na čtenářskou gramotnost žáků, uskutečníme dvou až třítydenní studijní jazykový pobyt jednoho učitele v Anglii a minimálně pětidenní pobyt dvaceti žáků v Londýně.

Ve výuce matematiky budeme používat v prvním a ve druhém ročníku Hejného metodu a v ostatních ročnících budeme zavádět prvky této metody.

Naším dalším cílem je rozšiřovat využívání informačních a komunikačních technologií ve výuce i mimo ni. S tím částečně souvisí příprava nového grafického vzhledu školního webu a změna jeho redakčního systému tak, aby se na jeho aktualizacích mohl podílet širší počet uživatelů. Díky tomu byste měli mít možnost navštěvovat např. webové stránky jednotlivých tříd.

Takto tedy ve zkratce představujeme naši nabídku do brzké budoucnosti.

S přáním nezapomenutelných zážitků nejen z dovolené

*Mgr. Roman Kotlář,
ředitel školy*

Zpráva o činnosti Sdružení rodičů Rožďalovice

Vážení rodiče, dovolujeme si vás oslovit jménem Sdružení rodičů Rožďalovice (dřívejší zkratka SRPŠ či RSR). Výbor SRR na posledním jednání 30. března 2015 kontroloval pokladnu SRR a zjistili jsme větší počet rodičů, kteří ještě nezaplatili členský příspěvek. V posledních letech jsme zaznamenali narůstající procento rodičů, kteří tento příspěvek neplatí. Jeho výše činí již několik let 200 Kč ročně na jedno dítě, které navštěvuje buď MŠ, či ZŠ. Maximálně Váš členský příspěvek může činit za dvě děti 400 Kč na rok, protože dle platných stanov za každého dalšího potomka již neplatíte. Skutečnost, že není členský příspěvek hrazen z důvodů sociálních, lze ještě chápat, avšak někteří rodiče neplatí členský příspěvek úmyslně. Argumentují faktem, že se jedná o přežitek z dob komunismu. S tímto však nesouhlasíme. Zde chceme uvést jen několik příkladů, proč hradit členský poplatek:

Pravidelně jednáme na výborových schůzích s vedením školy a snažíme se vytvářet co nejlepší podmínky pro vzdělávání dětí. Zápisy z jednotlivých jednání jsou na internetových stránkách školy.

Velkou výhodou našeho SRR je spolupráce se zřizovatelem školy – MěÚ Rožďalovice. Při finančním

plánu na daný školní rok se snažíme společně postupovat v některých finančních otázkách. Jistě jste zaregistrovali lyžařský výcvikový kurz či školy v přírodě. Jsou hrazeny pracovní sešity či pomůcky na vyučování, které by jinak byly hrazeny Vámi, rodiči.

V roce 2013 jsme ukončili etapu, kdy naše SRR hradilo vybavení úložných skříněk ve škole pro II. stupeň. Nyní je naší prioritou, a to po konzultaci s vedením města, hrazení projektu SEMIRAMIS. Jedná se o program, který vysvětluje, jak bojovat nejen s drogovou problematikou, ale i s problémem kouření, šikanou a podobnými nebezpečnými problémy, které mohou potkat i Vaše dítě.

Další akce, které během roku podporujeme finančně, jsou kulturní akce jednotlivých tříd. A nejsou to

jen třídní výlety, jedná se i o návštěvu divadel, odborné exkurze či sportovní aktivity dětí.

Pro žáky 9. tříd a končící předškoláky jsou hrazeny výrazovací šerpy a upomínkové předměty, toto je již zavedená tradice, kterou nechceme opouštět. Samostatnou kapitolou je mateřská škola – kulturní vystoupení pro MŠ či vánoční dárky, jež jsou také samozřejmostí.

V posledních letech podporujeme žákovský parlament (ŽP). Jedná se o zástupce jednotlivých tříd od 3. až po 9. třídu. Na jednání ŽP tito žáci reprezentují a zastupují svou třídu, kde se podílejí částečně i na vedení školy a mimoškolním programu. Také finančně podporujeme vzdělávání učitelů po odborné stránce. Nakonec chceme připomenout akci našeho SRR při dni otevřených dveří v základní škole. Již máme za sebou druhý ročník malířské soutěže a těšíme se na další ročník.

Pokud není uhrazen řádný členský příspěvek, musíme tohoto žáka buď ze soutěže vyřadit, či vypočítat poměrné navýšení tak, aby se mohl např. odborné exkurze zúčastnit. Toto je velmi složité, a má-li být upřímný, zatím jsme k těmto opatřením důsledně nepřístupovali. Nyní však budeme muset přístu-

povat zodpovědněji, a pokud skutečně nebude členský příspěvek včas uhrazen, je zde možnost přistoupit k výše uvedeným opatřením. Po domluvě lze hradit členský příspěvek na splátky.

Využívání dotací z prostředků

EU či republikových dotačních titulů: Pokud chcete žádat o finanční prostředky z těchto zdrojů, musíte splňovat veškeré právní náležitosti. SRR se plně transformovalo až k 12. prosinci 2012, kdy jsme se řádně zaregistrovali na MV ČR. Bylo nám přiděleno IČO 01286030 a platí pro nás daňová povinnost, a to minimálně dle ust. § 136 odst. 5 daňového řádu. Transformace našeho sdružení však nekončí. Nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. nám do konce roku 2015 ukládá změnit název tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o spolek. Nejdéle do konce roku 2016 musíme uvést stanovy našeho sdružení do souladu s výše uvedeným zákonem č. 89/2012 Sb. I přes tato úskalí jsme již

uvažovali v roce 2013 o jednom dotačním titulu, avšak nakonec po dohodě se školou jsme ho nevyužili.

Vaši účast v našem sdružení nebo platbu členského příspěvku nad rámec stanovený zákonem nesmíme vynucovat a toto nesmí mít negativní vliv na kvantitu ani kvalitu poskytovaného vzdělávání. Avšak byli bychom rádi, kdybyste se nad svým postojem k placení členského příspěvku znovu zamysleli.

*Petr Buryan, předseda SRR
tel.: 724716449,
email: petr.bur@seznam.cz*

Zápis do mateřské školy

V úterý 31. března se v mateřské škole uskutečnil Den otevřených dveří a zároveň se v odpoledních hodinách konal zápis dětí na školní rok 2015–2016. Do školky se přišlo podívat celkem 20 dětí v doprovodu svých maminek a tatínek.

Odpoledne děti i jejich rodiče využili k seznámení s prostředím školky a prohlédli si naši výstavku „Letadla a letadýlka“. Současní školáčci se postarali o zapojení nových kamarádů do svých her. Ve třídě Myšiček si děti vybarvily obrázky letadla, který je spolu s fotografií ze zápisu přivítá při nástupu do školky v září 2015. Jako pozornost si děti odnesly domů balóčky, omalovánky, drobné hračky a sladkosti.

Na nové kamarády se již těšíme a přejeme jim, aby po prázdninách do naší školky v Rožďalovicích vykročili s úsměvem.

Marcela Kořínková

K 31. březnu 2015 bylo předáno 20 žádostí o přijetí do MŠ (7 chlapců a 13 děvčat)

Věkové složení: 2013 – 8 dětí, 2012 – 7 dětí, 2011 – 2 děti, 2010 – 1 dítě, 2009 – 2 děti

Bydliště: Rožďalovice (14 dětí), Košík (1), Doubravany (2), Tuchom (1), Nymburk (1), Lysá nad Labem (1)

Stáž v Lotyšsku

Ve dnech 22. až 26. března jsem se zúčastnila zahraniční stáže po mateřských školách v Lotyšsku v rámci projektu „Hrajeme si, objevujeme, pracujeme“, který realizovala společnost Step by Step ČR, o. p. s.

Projekt byl zaměřen na podporu učitelů MŠ v oblasti polytechnického vzdělávání a na vzdělávací program „Začít spolu“. Během pobytu v Lotyšsku jsem navštívila celkem tři mateřské školy – v Jelgavě, Rize a v Ogre.

Systém předškolního vzdělávání v Lotyšsku se v některých ohledech liší od českého. V první řadě je před-

školní vzdělávání bezplatné. Jelikož je v Lotyšsku mateřská dovolená pouze do prvního roku dítěte, nastupují děti do soukromých školek už v tomto věku. Do státních školek se přijímají

děti většinou od 1,5 roku. Od pěti let je předškolní vzdělávání v Lotyšsku povinné. Děti nastupují do základní školy v sedmi letech s tím, že umí číst a psát. Provoz školek bývá standardně od 7 do 19 hodin. Ve školkách pracují specialisté – logoped, psycholog, speciální pedagog, sportovní trenér, učitel hudby.

Jsem velice ráda, že jsem tuto stáž mohla absolvovat a vidět systém vzdělávání v jiné zemi. Získala jsem zde mnoho inspirace a motivace pro svou práci, kterou jsem mohla předat i kolegyním v naší školce.

Radka Hofmanová, DiS.

Exkurze na biofarmu

Dne 10. června se třída Sluníček odebrala do nedaleké vesnice Tuchom na exkurzi týkající se chovu ovcí a koz na biofarmě. Ráno v 8.30 jsme vyšli po silnici a zhruba za hodinu došli do cíle – do penzionu Tuchom. Tam se děti občerstvily a posléze přišla paní Havlová, která nás uvítala na své farmě.

Poté, co jsme sešli z malé stráně, děti uviděly divočáka Chrochtíka a po naučné stezce jsme přešli k hejnu hus. Tato zvířata jsme nakrmili voňavým chlebem. Úvozem jsme pokračovali k farmě v Malém Košíku, kde nás poctily svou návštěvou slepičky, ovce a kozy. Pod střeškou byli také krásní bílí králíci. Po posilnění energetickou tyčinkou jsme lesní pěšinou přešli k louce, na které se pásli hnědí koně. Loukou jsme se dostali k nedalekému rybníku a tam už na nás vykukovali velcí kapři a poblíž se ve výběhu pyšnili lišák Liši a liška Eliška svými lišátky.

Jelikož se tato exkurze chýlila ke konci, paní Havlové jsme poděkovali za vřelé přijetí a pak jsme se odebrali k místnímu autobusu, který nás odvezl zpět do Rožďalovic.

Dětem se exkurze velmi líbila a rádi bychom v této aktivitě pokračovali i v budoucnu.

Iveta Vacková

Rozloučení s předškoláky

Další tradiční červnovou akcí se každoročně stává slavnostní rozloučení s předškoláky. Letos jsme se loučili s 22 budoucími prvňáčky. Rozloučení se uskutečnilo ve středu 17. června formou besídky za účasti všech dětí ze školky a jejich rodičů.

Besídku zahájili předškoláci pohádkou *O princezně na vdávání*, následovala *Kominická kalamajka* v podání

dětí ze třídy Myšek, třída Berušek se předvedla cvičením s hudbou *Tučňáci a předškoláci*, Sluníčka ještě zazpívala několik písniček.

V druhé části programu za znění slavnostní hudby byli budoucí školáčky představeni publiku a z rukou třídních učitelek Lenky Peckové a Ivety Vackové si převzali pamětní listy a knížky s věnováním. Mladší děti se rozloučily se svými kamarády ky-

tičkou a básničkou. Na závěr po zamáčknutých slzičkách jsme si všichni zazpívali písničku *Není nutno*. V příjemné atmosféře jsme si všichni užili slavnostní náladu a pohodu.

Všem našim skoro školákům přejeme do dalších let hodně štěstí, úspěchů a radosti.

Marcela Kořínková

Soutěž ve sportovním trojboji a fotbalový turnaj

Vpátek 17. dubna za příjemného počasí Sdružení rodičů Rožďalovice společně s žákovským parlamentem uspořádalo pro druhý stupeň soutěž ve sportovním trojboji a fotbalový turnaj, který se uskutečnil na umělém hřišti v areálu školy.

Účast byla velká, do soutěže se přihlásilo 41 dětí. Pro velký zájem žáků z nižších ročníků byla tato akce rozšířena i pro ně, a mohli se tak aktivně zapojit do klání o ceny. Fotbalový turnaj čtyř školních družstev začal losem, po kterém bylo jasné, kdo s kým bude hrát. Zápas trval dvakrát 10 minut.

Družstva byla složena ze sedmi hráčů s jedním náhradníkem. Vítězem se stal tým kapitánky Šárky Švarcové. Všichni její členové získali za skvělý výkon sportovní lahve a naše velké uznání. Poděkování si zaslouží rozhodčí fotbalových utkání pan Josef Beneš, který se své role zhostil na podtrženou jedničku.

Žáci, kteří nehráli či nefandili, se ve volné chvíli zapojili do sportovního trojboje, který se skládal ze tří disciplín: hodu šipkou na terč, stavění kostek na výšku s časovým omezením a hodu na plechovky. Prvních deset z každé disciplíny získalo určité množství bodů, které se sčítaly, a ten, kdo získal bodů nejvíce, se stal celkovým vítězem.

Cenami byly poukázky dle vlastního výběru v hodnotě 1000, 500 a

300 Kč. Jednotliví vítězové každé disciplíny obdrželi finanční poukaz na sportovní zboží v ceně 200 Kč.

Vítězem v šípkách se stala Eliška Burdová (3. třída), ve stavění kostek Jaroslav Beneš (6. třída) a vítězem hodu na plechovky Václav Hofman (9. třída).

Na prvním místě trojboje se umístil Václav Hofman, jako druhý skončil Tomáš Pažout (2. třída) a třetí místo obsadil Jaroslav Beneš. Poděkování patří taktéž rodičům,

kteří měli na starosti jednotlivé disciplíny, a to paní Pavlíně Máslíkové a panu Michalu Vyšatovi.

Za učitelský sbor poté děkujeme koordinátorkám žákovského parlamentu Mgr. Martině Zachárníkové a Mgr. Daně Rolfové.

Bez těchto nadšenců by se tato akce jen stěží uskutečnila.

Petr Buryan

Do pravěku

Zpátky proti času se za krásného jarního počasí vydala devátá třída v úterý 9. května.

Geologická exkurze započala na lokalitě relativně mladé – na písčném přesypu u Píst nedaleko Nymburka. Mladé, protože písčinná duna se zde vytvořila „teprve“ před nějakými 2,5 miliony let. Hluběji do minulosti jsme se ponořili v lomu u Nové Vsi u Kolína, kde jsme si osahali dno křídového moře. Zkameněliny, které se zde nacházejí, jsou staré asi 90 milionů let a my jsme si nasbírali schránky a otisky mlžů, velké množství mořských hub a po půl hodince hledání také tři žraločí zuby! Poslední zastávkou byl svědecký kopec Chotuc, jehož vrchol je obdobného stáří. Zatímco okolní terén podlehli erozi, kopec budovaný z pevnější horniny odolal, a je tedy „svědkem“

usazenin druhohorního moře. Při procházení zdejší naučné stezky byly krásným zpestřením nádherné květy právě kvetoucí vzácné orchideje vstavače nachového. Exkurze prověřila

a doplnila znalosti geologie, které se žáci po celý školní rok v hodinách přírodopisu věnovali.

Jiří Rejsek

Dopravní výchova

V letošním školním roce se žáci 4. ročníku zúčastnili dopravní výchovy v Nymburce. Akce probíhala ve dvou termínech. První termín proběhl 13. října 2014, kdy žáci získali povědomí o chování v silničním provozu, seznámili se se značkami a mohli si vyzkoušet jízdu na kole po dopravním hřišti. Celý průběh zajišťovala paní Cibulková, která trpělivě dohlížela na dodržování pravidel při jízdě žáků. Podruhé jsme se dopravní výchovy zúčastnili 27. května 2015. Žáci si zopakovali základní informace o chování na silnici v roli chodce a cyklisty. Vyzkoušeli si interaktivní program týkající se řešení křižovatek. Následoval test, ve kte-

rém si měli ověřit znalosti a případně získat průkaz cyklisty. Nakonec se děti přemístily na dopravní hřiště, kde si opět zkusily řešit dopravní situace při jízdě na kole. V obou termínech nám počasí neprálo, ale to zá-

kům nezabránilo v tom, aby si z této dopravní výchovy neodnesli dostatek poznatků, zkušeností a zážitků.

Mgr. Stanislava Kosinová

Exkurze do Terezína

V úterý 2. června jsme se zúčastnili velmi zajímavé exkurze. Naše cesta začala ráno před osmou hodinou, kdy jsme před naší školou přistoupili do autobusu již částečně zaplněného žáky osmé a deváté třídy z Libáně, a skončila naším návratem kolem půl čtvrté odpoledne.

Obě zhruba dvouhodinové cesty jsme většinou strávili sledováním měnící se krajiny, minuli jsme královské město Mělník na soutoku Labe s Vltavou, obdivovali jsme památnou horu Říp a lovili v paměti informace získané v hodinách zeměpisu, dějepisu a češtiny o praot-

ci Čechovi, pověstech, spisovateli Aloisu Jiráskovi a o zeměpisných celcích, kterými jsme projížděli – zvláště nás zaujaly jednotlivé kupovitě vrcholy Českého středohoří vzniklé sopečnou činností.

Samotný Terezín byl velice zajímavý, ale rozhodně se nedá říci, že pěkný. Když si uvědomíte, že stojíte na místě, kde zemřelo tolik lidí, není to vůbec příjemné.

V každém z nás to vyvolalo různé pocity a řadu otázek:

PROČ TI LIDÉ JEDNALI S OSTATNÍMI LIDMI TAK KRUTĚ?
CO JE K TOMU VŮBEC VEDLO?
BYLO TO NUTNÉ?

Nedokázali jsme si představit, že bychom se někdy ocitli na místě zde vězněných a umírajících lidí. Je to hrozná představa.

Každý z nás si něco odnesl: poučení, informace a další spoustu otázek. Každopádně i přes všechny tíživé pocity z tohoto místa – nebo možná právě díky nim – jsme rádi, že jsme Terezín mohli navštívit, protože většina z nás by se tam sama nikdy nepodívala a tolik se o tomto místě nedozvěděla.

*Denisa Dušková
a Matyáš Máslík,
žáci 9. ročníku*

V angličtině jsme navázali mezinárodní spolupráci

V letošním školním roce se naše škola zapojila do dvou projektů, jejichž hlavním úkolem je rozvíjet konverzační schopnosti žáků.

První projekt probíhá na podporu rozvoje písemné komunikace. Žáci osmé a deváté třídy dostali možnost pravidelně si dopisovat s nizozemskou školou v městě Schoonhoven. Žáci každý měsíc odesílají emaily na zadaná témata a seznamují se s realitami země – popisují svá města, tradice, svátky atd. Velkým plusem je, že někteří žáci pokračují v komunikaci i ve svém volném čase prostřednictvím dalších internetových komunikačních portálů.

Dále pracujeme v projektu The Voice of European Teachers, který v České republice zastřešuje Univerzita Palackého Olomouc. Spolupráce probíhá se školami v Gratzu a Bruselu. Této aktivity se zúčastnilo celkem 8 žáků – Josef Beneš, Denisa Dušková (9. třída), Kateřina Dlouhá, Šárka Švarcová, Jiří Gabriel (8. třída), Jiří Kudroň, David Kubín a Sára Hamplová (7. třída).

Cílem tohoto projektu bylo natočit video, ve kterém žáci seznámí

ostatní v anglickém jazyce se zajímavostmi svého města. Jedna skupina se zabývala možností ubytování a tradiční českou kuchyní, druhá památkami a zajímavými místy a třetí tradicemi Rožďalovic a České republiky obecně. Video jsou vyvěšena na internetu a žáci, kteří jsou v pro-

jektu zapojeni, nad nimi diskutují a hodnotí si je navzájem. Vyhodnocení tohoto projektu proběhne na závěrečné mezinárodní konferenci v září letošního roku.

Mgr. Jana Červenková

Kurz první pomoci

V pondělí 1. června proběhl ve škole kurz první pomoci. Kurz vedla odborná lektorka L. Vojtková a byl určen žákům osmé a deváté ročníku. Žáci byli seznámeni se zásadami poskytnutí první pomoci a prakticky si činnosti vyzkoušeli. Jak kurz hodnotili žáci deváté třídy?

Při kurzu nám paní lektorka ukazovala, jak vypadají popáleniny, jak zastavit krváčení z krkavice, jak dát těžšího jedince do zotavovací polohy a mnoho dalšího. Nejvíce se mi líbilo, jak nám ukazovala přenášení zraněných jedinců, které jsme si mohli vyzkoušet.

Petr Buryan

Paní lektorka byla milá, chytrá a uměla cokoli vysvětlit. Mohli jsme si vyzkoušet resuscitaci na umělé panně. Bylo to zajímavé a poučné.

Linda Miklánková

Paní lektorka nám řekla, jak nejlépe pomoci např. dusičím u člověka, jak poskytnout masáž srdce, jak uvést raněného do stabilizační polohy. To vše jsme si mohli vyzkoušet. Tento kurz bych doporučil.

Josef Beneš

Kurz první pomoci nám hodně pomohl a díky příkladné ukázce a možnosti si vyzkoušet resuscitaci bych již věděl, jak někomu pomoci. Kurz probíhal zábavnou formou a hodně jsem si z něj odnesl.

Matyáš Máslík

Odznak všestrannosti olympijských vítězů

Pro tento školní rok si naše škola stanovila jeden velký sportovní cíl – účast v soutěži s názvem Odznak všestrannosti olympijských vítězů (OVOV). Jde o pohybový program, který pro žáky základních škol připravili olympijští vítězové v desetiboji Robert Změlík a Roman Šebrle. Jako patroni projektu OVOV působí medailisté a účastníci olympijských her, mistrovství světa a mistrovství Evropy – např. Věra Čáslavská, Helena Fuchsová, Šárka Kašpárková nebo Jarmila Kratochvílová. Tato velká soutěž je postupová a má tři úrovně. Začíná okresním kolem, pro první a druhé v pořadí pokračuje kolem krajským a pro vítěze „krajů“ vrcholí republikovým finále. Na okresní úrovni plní soutěžící šestiboj, v krajském kole sedmiboj a na celorepublikovém finále desetiboj. Tyto víceboje jsou vždy poskládány výběrem z těchto disciplín: běh na 60 m, skok daleký, hod 2kg medicinbalem obouruč přes hlavu vzad, shyby na šikmé lavičce po dobu 2 minut, skákání přes švihadlo po dobu 2 minut, trojskok snožmo z místa, kliky po dobu 2 minut, lehosedy po dobu 2 minut, hod 150g míčkem a běh na 1000 m nebo dribling s basketbalovým míčem kolem dvou met po dobu 2 minut. Po dlouhodobé a pečlivé přípravě odjeli vybraní žáci naší školy na okresní kolo, které se ko-

nalo 20. dubna v Českém Brodě. Reprezentovat nejen školu, ale také sami sebe byli Jiří Gabriel a Kateřina Hůlková (8. třída), Matěj Malý a Dorota Hofmanová (5. třída), Barbora Červenková (4. třída) a Katsiaryna Udounouskaja (3. třída). Do krajského kola konaného 21. května v Čáslavi postoupili tři z nich – Matěj Malý, Barbora Červenková a Kateřina Hůlková. Ta se ve své kategorii umístila na šestém místě, stejně jako Matěj Malý. První místo ve své kategorii obsadila Barbora Červenková, která si tím vybojovala účast v poslední fázi soutěže, tedy v republikovém finále pořádaném 11.–12. září v Praze. Účast na závěrečné fázi této soutěže může být velmi silným sportovním zážitkem nejen pro samotné soutěžící, ale i pro diváky. Proto všem členům Vícebojařského klubu a zájemcům o tuto soutěž nabízíme

výjezd s hrazenými cestovními náklady s cílem „nasát atmosféru“ a podpořit Báru ve velkém finále!

Roman Kotlář ml.

Realizovaný projekt ORP Nymburk – společně na cestě ke kvalitě vzdělávání

Vzáří 2014 jsme zahájili realizaci projektu, jehož úspěšným předkladatelem byla nám příslušná obec s rozšířenou působností město Nymburk. Do projektu se zapojilo 14 z 18 místně příslušných základních škol.

Díky němu se naše škola dovybavila pomůckami umožňujícími individualizaci výuky, poznala možnosti spolupráce školy se školním psychologem, naplno využila práci školního asistenta, nabídla zapojeným žákům doučování a odborné speciálně-pe-

dagogické služby jako biofeedback, arteterapii a logopedii. Vybraní pedagogičtí pracovníci se zúčastnili facilitovaných setkání, jednodenních vzdělávacích seminářů a týdenního semináře, na kterých měli možnost získat a rozšířit své odborné znalosti a také si vyměnit zkušenosti s pedagogii jiných škol.

Významným počinem je vytvoření lokální vzdělávací strategie, která byla prezentována v pondělí 29. června 2015 na závěrečné konferenci projektu, které jsme se také zúčastnili.

Na základě získaných zkušeností a díky vstřícnosti zřizovatele naší školy se v příštím školním roce podaří v redukováném rozsahu pokračovat v práci školního psychologa a v plném rozsahu navázat na práci školního asistenta. Ten bude ve spolupráci s pedagogickým sborem připraven pomoci každému žákovi naší školy, který to bude potřebovat.

*Mgr. Roman Kotlář,
ředitel školy*

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Školy v přírodě

Mateřská škola

Ve dnech 1. až 5. června byli naši předškoláci na škole v přírodě v penzionu Hrabětice v Jizerských horách. Celý pobyt byl motivován přírodou a probíhal v „indiánském“ duchu.

PRVNÍ DEN Po příjezdu do Hrabětic jsme se s dětmi ubytovali do tří pokojů – „Orlí oko“, „Havraní pírkó“ a „Ohnivý šíp.“ Po dobrém obědě a po odpočinku byly děti seznámeny s životem indiánů (jak žili dříve, život v týpí, význam totemů, se způsobem oblékání, s tanci a jejich zvyky). S chutí jsme se vydali indiánskou stezkou na rozhlednu Slovan-ka a z výšky jsme pozorovali krajinu. Hráli jsme si na indiány, překračovali a přeskakovali překážky, házeli šiškou na strom a společně si postavili týpí z klacků a větví. Po návratu z lesa si děti pohrály v areálu, kde si mohly vyzkoušet průlezky, skluzavky a houpačky. Po večeři, pohádce a večerní hygieně děti ulehly do svých postýlek a usnuly.

DRUHÝ DEN V noci se přihnala silná bouřka, doprovázená silným větrem a deštěm, a na chvíli dokonce vypadl elektrický proud. Avšak ráno jsme se probudili do slunečného počasí. Tento den nás čekala po vydatné snídani vycházka na druhou rozhlednu Královku, odkud jsme se kochali výhledem na město Jablonec nad Nisou, a v údolí byl vidět Liberec se zamlženým vrchol- kem Ještědu. Cestou zpět jsme zavítali na Prezidentskou chatu. Poznávali jsme stromy – břízu, habr, smrk, javor, a sbírali listy, které jsme si na pokojích lisovali a obkreslovali. Děti dostaly za odměnu indiánské čelen-

ky, naučily se říkanku „Indián“ a také si zatančily. K večeři nás pan kuchař přivítal bavorskými vdolečky, na kterých si téměř všichni pochutnali. Noc byla klidná a tichá.

TŘETÍ DEN I ve středu nám přálo počasí. Vydali jsme se na celodenní výlet do Jiřetína, kde jsme si prohlédli muzeum a výrobu hraček. Nakonec si každý v kreativních dílničkách mohl vyrobit z dřevěných polotovarů hračku dle své fantazie. Cestou jsme si zpívali známé písničky, poznávali a pozorovali rostliny, keře a byliny. Po náročném dni se děti vykoupały v krytém bazénu v areálu penzionu a rádně si ho užily. Pěkně nám všem vyhládlo, a tak jsme si pochutnali na rajské omáčce s knedlíky. Ve společenské místnosti si děti vybarvily a vystříhaly indiánská perníčka z papíru. Rozloučili jsme se indiánským

pokřikem a po teplé sprše, vyčištění zoubků a pohádce nás čekaly už jen sladké sny.

ČTVRTÝ DEN Předposlední den jsme vyrazili silnicí k vodní nádrži Josefův Důl, která děti svou velikostí velice zaujala. Pozorovali jsme kachny, ptáčky, motýlky. Každý si odnesl kamínek na památku. Za zpěvu písniček jsme vykračovali směle v zástupu, a to indiánským během, zastavili jsme se v lese, kde si děti stavěly domečky z mechu, větviček a šišek. Protože se dětem v lese moc líbilo, po obědě jsme se do lesa znovu vrátili. Děti si, téměř samy, stavěly týpí, hrou na indiány improvizovaly stavbu ohniště, rozdělování ohně, bubnování na pařez a odhánění vlků klacky. Nechtělo se nám z lesa odejít, ale již byl čas na večeři. Po vepřovém rizotu nás pan kuchař překvapil zmrzlinovým pohárem. Děti byly pochváleny za vzorné chování, za vytrvalost a odvahu a dostaly papírové medaile a diplom. Na rozloučenou proběhla na pokoji „Orlí oko“ malá diskotéka, hry – *Poznej kamaráda, Kdo zmizel?*, děti si namasírovaly záda při hře *Dopis babičce* a povídali jsme si, co jsme vše prožili, co se nám nejvíce líbilo, a na dobrou noc jsme si zazpívali písničku *Není nutno*.

PÁTÝ DEN Ráno s pomocí učitelek a Veroniky Vackové se děti začaly balit, po půl desáté jsme se indiánským pokřikem rozloučili s penzionem a vydali se mikrobusem plni krásných zážitků zpět domů k rodičům.

Za MŠ Lenka Pecková

První třída

Od 18. do 22. května se žáci první třídy zúčastnili školy v přírodě v Příhovicích. Část z nich zde byla již v loňském školním roce s mateřskou školou. Pro část žáků byla škola v přírodě prvním delším pobytem bez přítomnosti rodičů. Tento úkol zvládli všichni výborně.

Hned v pondělí jsme vyšli na delší procházku směrem k Pustinám, kde se žáci seznámili s krajinou a architekturou horské oblasti. Poté jsme prošli Pohádkovou cestou k Cimrmanově rozhledně a Čapímu hnízdu s dětským hřištěm.

Vzhledem k předpovědi počasí jsme v úterý podnikli celodenní výlet do liberecké zoologické zahrady. Podle vzniklých výtvarných prací žáky nejvíce zaujali tygři, velbloudi, žirafy a tučňáci.

Ve středu již od rána přšelo. Přesto jsme v pláštěnkách vystoupali k rozhledně Štěpánka. Odtud jsme se vydali k vojenským bunkrům z doby II. světové války. Na naučné stezce jsme se seznámili se způsobem vojenského opevnění v této ob-

lasti. Překvapením pro nás bylo objevení pískovcového lomu a malého vodopádu. I přes nepřízeň počasí se tento den vydařil a byl dětmi označen jako „dobrodružný“.

Ve čtvrtek jsme se vydali po naučné stezce směrem k Harrachovu. Z živočichů žáci viděli pro ně méně známého čolka či žabí pulce. Z rostlin pak různé druhy kapradin a kyčavici. V podvečer se žáci zúčastnili

soutěže družstev v minigolfu.

V průběhu pobytu všichni plnili úkoly z učiva prvního ročníku, zapisovali a kreslili dojmy z vycházek. Celkově jsme pobyt vyhodnotili jako úspěšný.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

Druhá a čtvrtá třída

Školu v přírodě prožili žáci v prostředí kempu Pecka. Toto místo bylo moc pěkné a útulné, pro děti přímo ideální. Areál byl vybaven různými prolézačkami z Tomových parků, dvěma trampolínami a také horečkovou stěnou.

Po příjezdu se žáci ubytovali a po obědě se seznámili s areálem kempu a okolím Pecky. Druhý den po dopoledním vyučování a obědě jsme se vydali na autobus do Pecky, kterým jsme odjeli do Jičína. Zde jsme navštívili pla-

vecký bazén, kde se děti doslova vyřádily nejen v bazénu, ale i na toboganu. Než nám jel autobus do Pecky, měli jsme čas si trochu prohlédnout město, dát si zmrzlinu a utratit nějaké peníze. Další den jsme odpoledne šli na hrad Pecka, který se hrdě tyčí nad městem. Průvodce nás seznámil nejen s historií města a hradu, ale také s pověstí, jak vznikl jeho název. Poslední den bylo pro děti připraveno sportovní odpoledne, které proběhlo v areálu kempu. Děti měly možnost si ověřit svou zdatnost a dovednost v několika disciplínách, např. v hodu na koš, v hodu

míčkem na cíl, v běhu k metě na čas aj. Vítězové dostali drobnou odměnu. Náš pobyt jsme ukončili opékáním špekáčků a zpěvem několika písní za doprovodu kytary paní učitelky.

Myslíme si, že se dětem na škole v přírodě líbilo a vše se nám vydařilo ke spokojenosti dětí, za vydatného přispění krásného počasí i prostředí, ve kterém jsme pobývali.

*Mgr. Stanislava Košková,
Mgr. Stanislava Kosinová*

Třetí třída

Záci třetí třídy se zúčastnili školy v přírodě v termínu od 11. do 15. května v rekreačním areálu Pecka. Během dopoledních hodin probíhala výuka, při které si žáci ověřili svoje znalosti v prvouce, matematice, českém a anglickém jazyce. Po dobu pobytu je čekala řada různých aktivit jako např. sportov-

ní den na hřišti, výlet na hrad Pecka, poznávání nejbližšího okolí, návštěva ZOO Dvůr Králové nebo města Lázně Bělohrad. Děti si sami organizovaly různé hry, za které získávaly drobné ceny.

Pobyt na škole v přírodě se podle názoru dětí vydařil. Kolektiv žáků se během pobytu stmelil, děti si vzájem-

ně pomáhaly, řešily společně problémy. Každý den skupina žáků prezentovala průběh dne. Radost ze svého pobytu vložili do společně připravené básně, kterou se rozloučili s personálem. Pobyt na škole v přírodě byl přínosný, tvořivý a ozdravný.

Mgr. Nina Dyčenková

Pátá třída

Od 1. do 5. června se zúčastnili žáci páté třídy školy v přírodě v Peci pod Sněžkou. V pondělí ráno jsme před školou nastoupili do autobusu a ujížděli směr Krkonoše. Autobus nás dopravil až před hotel Energetik, který se stal naším přechodným domovem. Po ubytování, posilnění obědem, jsme vyrazili na vycházku k Liščímu prameni.

V úterý dopoledne jsme se věnovali výuce a odpoledne jsme si prohlédli Pec pod Sněžkou. Na Sněžku jsme se vypravili ve středu. Měli jsme v plánu, že vyjedeme lanovkou až na vrchol. Náš úmysl ale překazilo počasí. Foukal silný vítr, a tak jsme se dostali lanovkou jen na Růžovou horu. Na vrchol Sněžky jsme dorazili pěšky. Po krátkém odpočinku jsme pokračovali k Luční boudě. Na místě jsme zjistili, že tam stále pečou tradiční velké rohlíky a poslední dva se staly „kořistí“ Adély Kapalové a Matěje Malého. Odtud jsme šli k chatě Výrovka a pak k našemu

hotelu. I když nás nohy bolely, výlet se nám líbil. Ve čtvrtek dopoledne jsme navštívili Monkey Park v Peci pod Sněžkou, kde nás čekaly různé lanové překážky. Odpoledne jsme se věnovali projektu na téma Krkonošský národní park. V pátek po snídani

jsem uklidili pokoje, zabalili si svoje věci a připravili se na odjezd domů. Týden prožitý v krásném prostředí Krkonoš se nám líbil.

Mgr. Marcela Sasková

Šestá třída

Moc jsem se školy v přírodě bála, protože mívám problém s komunikací. Nakonec to ale byla nejlepší škola v přírodě. První dva dny jsme navštívili Sázavský klášter, kde jsme se něco nového dozvěděli. I když cesty byly náročné, byla při nich velká legrace. Třetí den jsme šli na Český Štemberk a zpátky jsme se vraceli na raftech. Rafty pro mě byly velkým zážitkem. Ve čtvrtek jsme vyrazili na farmu, kde jsme si mohli vyzkoušet spoustu věcí kolem koní. Každý večer jsme hráli velice zajímavé a zábavné hry. Tento čtvrtý den jsme večer celou školu v přírodě zhodnotili. V pátek jsme odjížděli. Škola v přírodě byla moc krásná a moc jsem si ji užila. Bylo to jiné, jet s nějakou třídou, ale nakonec jsem za to ráda.

Nikol Zimová

Sedmá třída

Vletošním školním roce vyjela sedmá třída na školu v přírodě společně se šestou třídou. Cílem týdenního pobytu bylo Ledcecko u Sázavy, ležící asi 70 km jižně od Rožďalovic. Pro žáky byl připraven sportovně-turisticko-naučný program, takže si každý mohl přijít na své. Večerní čas naplňovaly různé aktivity zaměřené na stmelení kolektivu.

PONDĚLÍ Dopoledne jsme jeli autobusem do Sázavy do Sázavského kláštera. Bylo to tam moc pěkné. Zpátky jsme šli pěšky a po cestě bylo mnoho hezkých a zajímavých květín,

třeba pomněnek. Myslela jsem, že mi upadnou nohy, ale dozvěděla jsem se tam zajímavé věci o svatém Prokopovi. Po večeri jsme se mohli jít koupat do řeky Sázavy a pak jsme hráli hry, které nás velmi bavily.

ČTVRTEK Dnešek byl také super. Dopoledne jsme šli na farmu v Bělokozlech. Všichni jsme se moc těšili. Nejdřív nás tam provedla jedna moc milá paní, pak jsme koně hřebelcovali, očistili jim podkovy, dali jim sedlo a pak jsme mohli jet na vyjížďku. Kůň mi dal hlavu na rameno a tulil se ke mně. Po večeri jsme hráli další hry a zhodnotili jsme náš pobyt.

PÁTEK Dopoledne jsme odjížděli z Ledcečka, takže jen krátké zhodnocení: škola v přírodě byla namáhavá, krásná, úžasná a krátká. Byl to super pobyt se šestou třídou. Výlety se nám moc líbily. Nejvíce se mi líbili koně a rafty, byla zde krásná příroda, ale strašně mě bolí nohy. Děkujeme, že jsme se jí mohli zúčastnit.

Mgr. Jana Červenková

*Denní záznamy pořídili
žáci sedmé třídy*

Osmá třída

Místo, kam pojedeme na školu v přírodě, jsme letos dlouho vybírali a nakonec jsme se rozhodli pro oblast Českého Švýcarska. I tentokrát to byla šťastná volba, protože okolí Hřenska patří bezesporu k našim nejkrásnějším územím.

Nejdříve nás odrazovala velká vzdálenost, a tedy i vysoké náklady na dopravu. Ale díky spolupráci s rodiči – Josefem Švarcem a Petrem Kapalem, kteří nám zajistili odvoz zavazadel, jsme mohli odcestovat docela levně a pohodlně vlakem.

V penzionu U Fořta na Mezní Louce byla naše třída první, která zde školu v přírodě uskutečnila. Je to s podivem, protože tolik přírodních zajímavostí na jednom místě se hned tak nevidí. Postupně jsme navštívili skalní hrad Šaunštejn, Malou Pravčickou bránu, Divokou i Edmundovu soutěsku, Hřensko a Rysí stezku. Na závěr, jako třešničku na dortu, jsme si nechali jeden z našich navrhovaných přírodních divů světa – monumentální Pravčickou bránu.

Kromě překrásné přírody nás po celý týden provázelo vynikající jídlo, klidné zázemí a hezké počasí. To vše jsme prokládali přijatelnou dávkou učení a volnem na hry a zábavu, takže nám pobyt velmi rychle utekl.

Den druhý

Budíček jsme měli v sedm hodin, ale Káťa nás vzbudila už v půl. Upravili jsme se a šli na snídani. Tam jsme měli bohatý švédský stůl. Po snídani jsme se hodinu učili, pak jsme si zabalili na výlet a vydali se do soutěsek. Postupně jsme prošli a na pramicích projeli Divokou a Edmundovu soutěsku. Kolem nás byla úžasná příroda, myslela jsem, že jsem v jiném světě! Došli jsme až do Hřenska, kde se mi vůbec nelíbilo, protože to byla jedna velká vietnamská tržnice. Po návratu a pozdním obědě bylo zase učení až do večere. Dnešek byl krásný!

Hodnocení školy v přírodě

Ubytování se mi nejdříve moc nelíbilo, ale rychle jsme se zabydleli.

Stravování bylo výborné, jen byly velké porce.

Doprava se mi líbila, protože mám ráda cestování vlakem.

Program byl dobře rozvržený, ale přišlo mi, že jsme se hodně učili.

Příroda je tady moc pěkná!

*Jiří Rejsek,
Šárka Švarcová,
Kateřina Hůlková*

Devátá třída

Na letošní školu v přírodě jsme se my devátáci vydali tentokrát severním směrem od Rožďalovic. Ubytování jsme byli v malém, ale za to příjemném penzionu Zrcadlova Koza, který se nachází nedaleko města Turnov. Svoji cestu jsme započali v pondělí 18. května na rožďalovickém nádraží, kde jsme odevzdali svá objemná zavazadla tatínkovi našeho spolužáka panu Pleskotovi, který je ochotně zavezl až do cíle naší cesty. My jsme využili služeb Českých drah a vydali se směrem k Turnovu. Byli jsme připraveni na vše, na zpoždění, přeplněné vagóny či nepříjemné spolucestující. Nic takového jsme však nepozorovali. Bylo to možná tím, že jsme byli plni očekávání, co nás na škole v přírodě čeká, co si pro nás paní učitelka přichystala za program, ale hlavně jsme se těšili na naši poslední společnou výpravu.

Po příjezdu do Turnova jsme se vydali pěšky do našeho penzionu. Po přibývajících kilometrech jsme si od-

vozu zavazadel vážili čím dál tím více. Když jsme dorazili na místo, byli jsme opět nadšení, penzion vypadal více než dobře. Nejprve jsme se ubytovali, následně naobědvali a poté se pustili do řešení základních úkolů jako na-

příklad stanovení pravidel, seznámení se s programem týdne, ale také se pustili do vypracovávání pracovních listů, které si pro nás vyučující připravili. K večeru jsme již tradičně hráli sportovní či společenské hry.

Vzhledem k tomu, že se počasí mělo během týdne pokazit, bylo občas nutné pozměnit či přizpůsobit program. První změna nastala v úterý, kdy jsme místo středy měli celodenní sportovní aktivity. Ráno jsme vyjeli na koloběžkách na Malou Škálu. I když byla cesta poměrně dlouhá (cca 10 km), nám to nevadilo. Na koloběžkách jsme mnozí jeli poprvé, ale určitě jsme si to všichni zaručeně užili. Na Malé Škále jsme se vydali poznávat skalní hrad Vranov – Pantheon. Všichni jsme byli překvapeni tím, jak byl architektonicky vyřešen. Ve dvě hodiny odpoledne jsme vyjeli na raftech zpět směrem k Zrcadlové Koze. Ačkoliv nás dopoledne zastihl mírný deštík, v řece bylo vody pomálu. Na začátku jsme museli rafty několikrát poponášet přes kameny, jinak

bychom se nepoposunuli ani o centimetr. Naštěstí jsme se brzy dostali do hlubší vody a poté to již bylo v pohodě. Tedy až na zimu, voda měla pouze pár stupňů. Po příjezdu jsme všichni uvítali čaj na zahřátí.

Následující dny byly dosti podobné. Během dopoledne jsme si plnili své studijní povinnosti a odpoledne uskutečňovali výlety. Navštívili jsme tak například zámek Hrubý Rohozec, kde nás zaujala nejen historie hradu, ale také milá paní průvodkyně, jež dokázala poutavě povídat o dějinách i současnosti objektu. Dále jsme si vyšli na Klokočské skály, kam jsme ale přes nepřízeň počasí nedošli, a museli se vrátit na naši chatu. Večerní aktivity byly taktéž super. Paní učitelka si pro nás připravila různé hry, ať už ve společenské místnosti, či venku.

Mnohdy jsme také využili přílehlého hřiště, kde se také nacházel výběh se zvířaty, která nás velmi bavila. Nejvtipnější byli dvě malé kozy, prase a pes, kteří se naháněli ve výběhu.

Ve čtvrtek večer jsme zakončili školu v přírodě grilováním a následným turnajem ve stolním fotbálku. Druhý den ráno jsme opět vděčně odevzdali svá zavazadla tentokrát panu Štěpánkovi a vydali se do Turnova na nádraží na cestu do Rožďalovic. Ve vlaku jsme byli mnozí tak unavení, že jsme na chvíli usnuli. Po probuzení jsme byli rádi, že se nám celý týden nezdál, a shodli jsme se na tom, že tato škola v přírodě byla prostě SUPER a budeme na ni ještě dlouho vzpomínat.

Žáci 9. třídy

Vyřazení absolventů

Slavnostní vyřazení absolventů naší školy proběhlo jako každý rok v obřadní síni městského úřadu. Poslední slavnostní okamžik spojený se základní školou si s žáky přišli prožít rodiče, učitelé, přátelé a kamarádi.

Úvodního slova se ujal starosta města Petr Kapal, po něm ředitel školy Roman Kotlár a obě třídní učitelky –

Nina Dyčerková, která žáky provázela prvním stupněm, a Martina Zacharníková, jež s nimi strávila zbytek školní docházky. Závěrečné poděkování rodičům, učitelům i dalším zaměstnancům školy za absolventy přednesli Denisa Dušková a Tomáš Pleskot. Pak přišlo na řadu šerpování, předání vysvědčení a pamětních listů z rukou výše zmíně-

ných. Na závěr absolventi obdarovali dárky a šerpami třídní učitelky a ředitele školy jako poděkování a vzpomínku na školní léta.

V samotném závěru došlo na slavnostní přípítek absolventskými skleničkami na úspěch v jejich budoucím životě.

Mgr. Martina Zacharníková

Zleva: Patrik Pretl, Lukáš Mlejnecký, Denisa Dušková, Petr Buryan, Nikola Homolková, Veronika Procházková, Jakub Taneček, Matyáš Máslík, Linda Miklánková, Martina Zacharníková (třídní učitelka), Josef Beneš, Pavel Buryan, Václav Hofman, Tomáš Pleskot a Jaromír Štěpánek

Pohled na roli místních akčních skupin v programových obdobích

Místní akční skupiny jsou důležitým aktérem rozvoje venkova nejen v České republice, ale i v celé Evropské unii. V programovém období 2007 až 2013 jich v ČR poskytovalo finanční prostředky z Programu rozvoje venkova ČR 112 a o tom, že jejich činnost byla velmi úspěšná, svědčí i to, že finanční alokace implementována přes MASky pro další programové období 2014–2020 je mnohem větší, dokonce i absolutně největší v celé EU. Další zajímavostí České republiky, která je v rámci EU také ojedinělá, je, že místní akční skupiny více využijí prostředky z fondů Regionální politiky EU než z fondů Společné zemědělské politiky EU. Dosud MAS implementovaly pouze prostředky v rámci Společné zemědělské politiky EU. Významnost MASEk v ČR dokládá i fakt, že v současné době je Česká republika předsednickou zemí organizace ELARD, která zaštiťuje místní akční skupiny na úrovni celé Evropské Unie.

Místní akční skupina

Místní akční skupiny jsou neziskové organizace, které byly založeny zástupci obcí, podnikatelů a neziskových organizací za účelem rozvoje svého venkovského území. Místní akční skupiny pracují na základě metody LEADER/CLLD.

Tato metoda je založena na principu „bottom-up“, tedy ze zdola nahoru. Základem metody je důraz na definování potřeb a priorit v území na základě požadavků jeho obyvatel a subjektů, které, v něm působí.

V současné době je téměř celé venkovské území ČR pokryto 180 místními akčními skupinami. Většina z nich je členem Národní sítě místních akčních skupin České republiky, z. s., která mimo jiné hájí zájmy místních partnerství, respektive venkovského území, a hraje důležitou roli komunikačního aktéra. V jednotlivých krajích fungují také krajské sítě MAS, které jsou tvořeny MASKami z území daného kraje.

Aktivity MAS v období 2007–2013

Přes místní akční skupiny bylo z Programu rozvoje venkova ČR (PRV) podpořeno necelých 10 000 projektů v poskytnuté výši dotace 4,7 miliardy Kč a byla realizována celá

řada projektů spolupráce na národní, ale i mezinárodní úrovni. Projekty realizované přes MAS měly široké tematické zaměření např. projekty podporující podnikání na venkově, zkvalitňující obecní infrastrukturu a veřejná prostranství či pečující o historické dědictví. Aktivitu místních akčních skupin nejsou však jenom spojeny s činností v rámci PRV, ale i s realizací celé řady projektů z různých dotačních zdrojů. Mezi další nejvýznamnější aktivity místních akčních skupin patří i pořádání kulturních a vzdělávacích akcí, vytváření komunikačních platforem v územích, dotační poradenství, podpora regionálních výrobníků, propagace svých regionů a aktivit, které nabízejí.

*Ing. Luděk Beneš,
Místní akční skupina
Svatojiřský les, z. s.*

Zapojení MAS Svatojiřský les do programů v období 2014–2020

V současné době dochází ke schvalování českých operačních programů ze strany Evropské komise. Můžeme tedy v brzké době očekávat vyhlášení prvních výzev přímo od poskytovatelů dotací. S dotacemi poskytovanými prostřednictvím místních akčních skupin budeme muset mít ještě chvíli trpělivosti. Místní akční skupiny v tuto chvíli procházejí standardizací a po jejím absolvování se vrhnou na finalizaci místních strategií, které je možné

s ohledem na schvalování operačních programů dodělat. První výzvy z MAS čekáme tedy v první polovině roku 2016. V souvislosti se schválenými operačními programy získávají jasnější obrysy i finanční alokace, se kterými budou jednotlivé MASKy v období do roku 2023 hospodařit.

Naše MAS by měla být zapojena opět do Programu rozvoje venkova ČR, kde bude na modernizaci zemědělských a jiných vybraných podniků disponovat částkou okolo 15 milionů Kč. Pro obce budeme moci nabídnout cca 26 milionů korun z Integrovaného regionálního operačního programu. Novinkou bude animační a koordinační role MAS v rámci OPVVV.

Co si pod tímto pojmem představí? Půjde o člověka, který bude škollam a školkám v regionu k dispozici za účelem dotačního servisu, bude je procesem dotací provázet a pomáhat jim je získat. Naše území nedisponuje chráněnou krajinnou oblastí, ani nemá velkou míru nezaměstnanosti či jiné důležité aspekty, které umožňovaly jiným místním akčním skupinám vstup do dalších operačních programů, jako je Operační program Životní prostředí či Zaměstnanost. Přesto věříme, že finance, které jsou určeny pro rozvoj tohoto regionu, využijeme smysluplně a budou přínosem.

*Mgr. Markéta Ottová
Místní akční skupina
Svatojiřský les, z. s.*

II. světová válka

V nedávné době jsme vzpomněli 70. výročí ukončení druhé světové války. Šest let tehdy český národ žil pod okupací fašistického Německa. Události v Rožďalovicích od roku 1939 až do dubna 1945 zaznamenal kronikář Vojtěch Vavrouš. Některé jeho zápisy si dnes v naší rubrice připomeneme.

Rok 1939

STÍSNĚNOST OBČANŮ, NÁPOR NĚMCŮ

Události kolem naší republiky počaly nabývat hrozivých rozměrů a měly rychlý spád vlivem krvelačných Germánů z Říše. Všude bylo vidět stísněnost, neboť žádný občan v republice nemohl předvídat, co všechno nám rok 1939 přinese, co nám Němci připraví, a národ měl obavy veliké.

OKUPOVÁNÍ REPUBLIKY NĚMCI

Dne 15. března bylo deštivo se sněhem, velký vítr, když v ranních hodinách zaplavili Němci naši milou vlast. Dostali se také přes naše město od obce Hasina, od kostela Husovou ulicí, přes náměstí, ulicí Melantrichovou dále ke Křinci a do Nymburka. V Rožďalovicích se bubnovalo, aby se občané chovali klidně a byli k německému vojsku zdvořilí a ochotní, zvláště na dotazy, aby ochotně odpovídali.

SMUTEČNÍ PRAPOR NA RADNICI

V tomto dni zemřela v hradecké nemocnici žena pana Josefa Karáska, matka 2 dětí, pilná sokolka. Byl proto k poctě zemřelé vyvěšen smuteční prapor z městské radnice, kde byla spolková místnost rožďalovského sokola. To se Němcům nelíbilo, že jediný prapor a ještě k tomu černý visí na přivítání nevítaného hosta. Proto dali Němci tento prapor sejmout.

ODVOD ZBRANÍ A STŘELIVA

Dne 18. března 1939 nařízeno odevzdání veškeré zbraně střelné i sečné vyhláškou. Kdo tak neučiní bude přísně potrestán. I v Rožďalovicích se odevzdalo mnoho kusů zbraní všelikého druhu, které majitelé více nespátřili.

OBČANSKÉ LEGITIMACE

Dne 15. září měl zdejší fotograf Voseček Josef plno práce. Každý občan se měl dáti fotografovati za úče-

lem vystavení občanské legitimace – lhůta byla stanovena do 25. září.

CVIČENÍ NĚMCŮ

SE ZBRANÍ A STŘELBA

Němci v Rožďalovicích konali cvičení pochodová i se zbraní. Dlužno vzpomenouti, kterak dne 12. srpna konalo říšskoněmecké vojsko cvičení ve střelbě. Střílelo se v samém městě na náměstí, v ulicích i směrem k lesu Židáku. Stříleli z pušek, z automatů i ze strojních pušek. Obyvatelé byli ze střelby rozrušení, žádný nevěděl, co se to děje, neboť nikdo na střelbu nebyl připraven.

PORÁŽKY VEPŘŮ

V měsíci říjnu proběhla mezi občany zpráva, že budou porážky vepřů zakázány, tak se zabýjelo denně mnoho vepřů.

STAVITEL ŠIMÁČEK ODVEZEN

Stavitel Václav Šimáček, starosta Jednoty sokolské v Rožďalovicích, byl gestapem odvezen. Byl až v Žitavě, ale za čtyři dny byl propuštěn.

KONTROLA ZATEMĚNÍ A POKUTY

Prováděla se přísná kontrola zatemění, a kdo tak neměl, platil pokutu, byly dost vysoké. Tak paní Trčková u obecné školy zaplatila 150 K, pan Horák, řídící učitel, v Rektorysově ulici 50 K a mnoho jiných.

Rok 1940

UBYTOVÁNÍ NĚMCŮ

V HOSTINCÍCH NEBYLO

Dne 15. ledna přijelo do Rožďalovic 8 německých vojáků s majorem na nějakou komisi, chtěli potom vhodné ubytování, ale místní hostinští se vymlouvali, že nemají čím topit, a tak Němci odjeli až do Městce Králové, kde přespalí.

SOUPIS SLEPIC

Dne 25. ledna byl soupis slepic, chodil pan R. Kosek, železniční zaměstnanec v. v., dům od domu. Tehdy se dávalo do sběrný z každé nosné slepice ročně 60 vajec.

ŠKOLNÍ PRÁZDNINY

Školní prázdniny začaly 1. února a trvaly do konce února. Nebylo čím topit. Žáci dostávali týdenní úlohy. Učit se počalo 4. března.

LETÁKY V KRAJI

Dne 9. března přeletělo letadlo nad zdejším krajem a shazovalo letáky, zvláště u obce Pojedy jich bylo více shozeno. Bylo nařízeno letáky nečísti a odevzdati je na četnické stanici.

VYDÁVÁNÍ LEGITIMACÍ

V dubnu byly vydávány občanské legitimace v radniční budově v tak zvaném malém pokojíčku. Byli zde úředníci od Okresního úřadu z Jičína. Každý majitel legitimace se musel 2krát podepsati a udělati otisky palce pravé ruky. Tento otisk měl každý majitel v legitimaci. Platilo se za ni 4 K.

POČET OBYVATEL

Koncem května napočítáno ve městě ovšem i v zámku 1861 obyvatel.

Rok 1941

GESTAPO V MĚSTĚ

Gestapo bylo v Rožďalovicích denně a každý trnul strachy, kdo bude zase odvezen. Tak se stalo, že dne 21. února 1941 byl odvezen starosta města pan František Honzák, centrální ředitel z cukrovaru v Rožďalovicích, pan Václav Rasocha, správce velkostatku, a správce mlýna na Bučici pan Václav Kulich. Za 3 dny se vrátili. Odvezení byli na udání.

LOPATA, PÍSEK, VODA NA PŮDÁCH

Bylo nařízeno, že má býti na půdách domů připravena lopata, písek a voda v případě požáru, a tak dne 29. května prováděli členové hasičského sboru prohlídku po domech, zdali věci k požáru, kdyby se vyskytl, jsou připraveny.

CVIČENÍ NĚMCŮ

Němci v Rožďalovicích nezaháleli, ale stále cvičili, pochodovali a cvičili i ve střelbě. Tak bylo i 26. května, kde přímo u kostela se ozýval rachot kulometů a rány z děl. Na nás to působilo děsivě, ale pomalu jsme zvykali. Ani mrtví na starém hřbitově, kde se cvičení konalo, neměli posvátný klid.

PŘEDSTAVENÍ V KINĚ

Dne 14. září 1941 byl promítán ve zdejším biografu žurnál, ve kterém bylo, jak německý voják spadl s láv-

ky do vody. To způsobilo smích v přítomných. Němci to vzali za záminku, že občané při promítání německého žurnálu provokovali a zakázali, že představení ve zdejšímu biografu se jeden měsíc nekonalo. Persekuce šla dále. Dne 21. září přijela do Rožďalovic kriminální policie německá a nechala sebrati ve městě chodící dům od domu radiové přijímače, které byly odvezeny do Jičína.

Rok 1942

VÝROČÍ PROTEKTORÁTU

Dne 15. března byly vyvěšeny praporey na 3. výročí zřízení Protektorátu. Učitelé byli povoláni na oslavu tohoto výročí do Jičína. Bylo jim tam nařízeno zdraviti se zdviženou pravicí po vzoru Hitlerově.

ATENTÁT NA HEYDRICHA

Dne 25. května byl proveden atentát na protektora Heydricha. Občané, kteří byli v Praze, nemohli odjet a museli býti přes noc v Praze. To postihlo i několik občanů z Rožďalovic.

Dne 1. června byla prohlídka po domech v Rožďalovicích německými vojáky, patrně hledali ukryté vrahy Heydricha.

Dne 12. a 13. června chodil četník se strážníkem Hazdrou po domech a ukazovali fotografii pláště, aktovky a čepice, které asi při útěku atentátníci odhodili po atentátu. Kam pan Hazdra s četníkem přišli, každý podpisem potvrdil, že věci ty nezná.

Dne 12. června byl zatčen zde pan řídící učitel František Frýda z obecné školy kriminální policií z Jičína a odvezen do Kartouz, kde pobyl až do 26. června a potom puštěn domů.

MLADÍ NA PRÁCE DO REICHU

Dne 14. října byl odvod mladých chlapců narozených 1920, 1921, 1922 za účelem odvodu na práci do Reichu. Odvedení odjeli již 23. října.

NAŘÍZENO UČITI SE NĚMECKY

Bylo nařízeno zaměstnancům z cukrovaru a ze dvora učiti se německy a bylo velmi směšné, když

osoby přes 50 let se musely učiti německy. Byly kursy v měšťanské škole za poplatek 60 K.

JEZDIL SE A CHODILO

PO PRAVÉ STRANĚ

Bylo nařízeno choditi a jezdit po pravé straně. Mnoho lidí dostalo pokutu 5–50 K za nedodržení tohoto nařízení.

Rok 1943

Dne 11. listopadu byli vystěhováni židé z Rožďalovic. Každý žid nebo židovka mohli vzíti s sebou zavazadlo ve váze 50 kg. Opuštěný byt museli zanechat čistý s úplným zařízením bytovým. Okna i dveře byly zalepeny na závěrech i rámech nálepkami s razítkem místní četnické stanice. Byli odvezeni tito židé: Karel Kohn, Otílie Kohnová, Dina Seidlová a Anna Seidlová se starou nemocnou matkou. Byli odvezeni do Terezína.

KRYTY V MĚSTĚ

Dne 12. února byl na obecné škole vyvěšen nápis: Protiletický kryt. Takový nápis byl u Jiránků – řezníka, co jest podlouhý, a naproti u Tichých.

ZPRÁVY BUBNOVÁNÍM, V PODOLÍ PÍSKÁNÍM

Jako zajímavost uvádím, že ohlašování zpráv v Rožďalovicích dělo se předem bubnováním a potom četním nařízením. V sousední vsi Podolí tam obecní slouha, tehdy paní Vortelová, si svolávala občany ze vsi pískáním na píšťalku.

V Rožďalovicích městský strážník František Hazdra si velmi zakládal na této službě, kterou pečlivě a s nevšední horlivostí zastával.

Rok 1944

BOMBARDOVÁNÍ

Dne 20. února bylo slyšeti k večeru silné otřesy od severu po bom-

bardování. Toho dne mnoho svazů amerických letadel přeletělo směrem severním. Napadly Německo a zasazovaly mu smrtící rány. Němci v Rožďalovicích byli z toho nervózní.

VYHLÁŠKA O POPRAVĚ

Dne 26. června byla na radnici vyhláška, že ve Vysokém nad Jizerou bylo popraveno 11 občanů, mužů i žen. Mezi nimi i 60letá matka se synem a dcerou. Pocházeli z Hasiny a ve Vysokém byla provdána. Byla to sestra zdejšího mlynáře pana Kozáka.

ZTRÁTA ŽIVOTA

Při bombardování Berlína přišel o život rožďalovický občan Josef Plesar, bylo mu 23 let.

Miroslav Holík, zahradnický pomocník, přišel tam o pravou ruku až u ramene. Byli v Německu nasazeni v práci od roku 1942.

Rok 1945

ZAJATCI V MĚSTĚ

Dne 13. února přibýlo do Rožďalovic mnoho zajatců, kteří byli ubytováni v obecné škole, na děkanství i v soukromí. Bylo mezi nimi mnoho Turkestanů. Pracovali po lese na spravování trámů na kryty munice v Kálku. Byli Němci přinuceni ke vstupu do vojska.

STAVĚNÍ PŘEKÁŽEK

Bylo bubnováno, aby muži od 15 do 65 let se přihlásili na stavění překážek. Jedna překážka byla v zatáčce u domku železničáře Antonína Tůmy směrem ke zdi špýcharu. Druhá byla v kaštanech v místech nejhlubších a třetí u mostu v Zámostí. Překážky byly postaveny ze silných borových kmenů a v případě potřeby by zatarasily celou silnici.

BOMBARDOVÁNÍ

Dne 22. dubna bylo v noci slyšet silné dunění, které se několikrát po sobě opakovalo, a záblesky, jak vybuchovaly bomby. Byla zvláštní nervozita, všeobecný chaos, bylo vidět, že se děje něco velikého a že i velké události lez očekávat.

Jan Nožička,
kronikář města

Ze zápisů Marie Veselé k roku 1945 (druhá část)

V další části zápisů, které zveřejňujeme, se „lidová“ kronikářka slečna Marie Veselá (1870–1946) ohlíží za květnovými událostmi roku 1945 v našem městě.

Dne 9. května v časných ranních hodinách bubnováno, že v Praze je hlad, aby každý dle možností daroval potraviny, které se nekazí. Budou v půl deváté odeslány vlakem. Dále kdo má střelnou zbraň a střelivo. Lidé houfně nosili mouku, chleba, omastek, cukr, vejce, mák, luštěniny, jen brambory se nebraly. I zbraní odesláno mnoho, ačkoliv Němci hrozili těm, kteří je neodevzdali. Asi o půl dvanácté projelo městem z kaštan dolů na náměstí kolem 80 vozidel obsazených německými vojáky.

Odpoledne se konal pohřeb vlajkaře Roudnického, při němž hudba zakázána. Před polednem odvezení do Libáně pod četnickým dozorem vůdci vlajkařů (stavitel Vonka) a němečtí příslušníci v Rožďalovicích bydlící. Staré osoby ze zámku se ih-

ned vrátily. Odpoledne o 16. hodině projelo městem nahoru do kaštan jedno auto s německým vojskem a s vlečným vozem přeplněné německými uprchlíky, dětmi a ženami. Bubnováno, aby opět každý, kdo může, pomohl Praze potravinami. Rozhlas

hlásí německou kapitulaci. Němci bombardují na ústupu Mělník, Mladou Boleslav, Nymburk, Brandýs. Starosta prohlédl po Němcích zbylé věci, část si jich místní důstojníci odvezli.

Dne 10. května o 5. hodině ráno projelo městem 20 vozidel s německými vojáky odzbrojenými a jedno auto s uprchlíky. Večer před tím přijelo 20 vozidel od Břístve. U cukrovaru byli naši lidmi odzbrojeni. Zanechali zde mnoho věcí pěkných, kterých se zmocnili různí naši lidé. O 9. hodině ožilo občanstvo příjezdem Turkešťanů, kteří zde byli ubytováni jako němečtí vojáci – vlasovci. Přešli k nám a bojovali za nás. Zabit nebyl žádný, zraněn jeden. Přijeli z Libáně, jeli do Kopidlna. Byli všichni v občanských šatech a nelišili se od zdejších lidí, jen plet měli

tmavší. Turkešťané byli srdečně vítáni a sami se šťastně smáli.

Po vyhlášení mobilizačních vyhlášek hlásili se muži prvních ročníků v obecné škole a na cestu k hranicím dostali batohy, pokrývky a jiné potřebné věci.

Po ulicích vítr metal rozházené německé bankovky, které Němci rozhazovali. Na jednom vozidle roztrhali Hitlerův obraz a kusy litaly ve větru. V Praze se přestalo bojovat, ale mnozí potřebovali vědět, jak je s příbuznými. Vlaky nejely, proto šli pěšky.

O 4. hodině odjeli do Jičína mobilizovaní muži. O 2. hodině se konal pohřeb při pondělních bojích zabitého Václava Taraby. Zúčastnily se ho nepřehledné zástupy lidí. Po proslovu pana děkana, proslovil řeč životlický dp [sic!] Grus. Loučil se se zemřelým jako se svým žákem a naposled kamarádem. Ocenil hrdinskou smrt, smrt hrdiny padlého pro svobodu své rodné české země. Pak promluvil předseda Sokola, knihař Jenda Rajman, a úředník občanské záložny poručík Bořek, za národní výbor učitel Chrtěk. Po spuštění rakve do hrobu vybídl pan děkan shromážděné, aby se šli rozloučit s Turkešťanem Chasanem Kalikovem, který padl v pondělí před měšťanskou školou. Skoro všichni uposlechl. Hudba zahrála „Hej, Slované“, vojsko vzdalo čest a poté pan děkan vybídl přítomné, ač byl zemřelý muslim, aby jako dítky jednoho otce se za mrtvého pomodlili. Krátkou, ale velice hezkou řeč pronesl dr. Václav Lekeš starší, jménem svým i sester Červeného kříže.

Bubnováno, aby lidé vyvěsili prapory na uvítání Rudé armády. Současně se občanstvo vybízelo, aby vrátilo odcizené věci po německé armádě. Kdo to nevrátí, bude souzen lidovým soudem a přísně potrestán.

Začali se vracet Židé z koncentračních táborů, první byl Hekš mladý a starý. Bubnováno, že veškeré dočasně zůstávají v platnosti (mléko, máslo, vejce, sláma, seno, obilí). Obchodníci s potravinami ručí za neškodnost potravin. Zboží na poukaz: šaty, obuv, látky se zastavují. Zakazují se domácí porážky vepřů, nucená porážka jen se svolením úřadů.

Dne 9. května ve 4 hodiny ráno osvobozena Praha Rudou armádou. Dne 11. května vítali Rožďalovici Rudou armádu. Od rána shromažďovaly se ženy a dívky v krocích před radnicí. Když dopoledne nikdo nepřišel, rozešly se. Odpoledne v 13.30 přijely první vozy s ruským mužstvem a děly z kaštan. Radili se v Lindnerově ulici. Byli nadšeně vítáni a pohoštěni pivem a zákusky. Říkalo se, že jsou cestou nasyceni. Zpívalo se, hrála harmonika, tančilo, hudba hrála střídavě dole na náměstí i nahoře. Obecenstvo prosilo o podpisy. V 6 hodin večer odjeli, druží

přijeli. Ženy Červeného kříže pro ně vařily, ve školách. O 3. hodině ranní 12. května přijel velký transport vojska. Starosta osobně pro ně opatroval nocleh, kde se dalo. Odpoledne bubnováno, aby se přihlásili majitelé volných lůžek pro vojsko.

Nabízela se zvláště lůžka pro důstojníky. O 8. hodině ranní přijelo vojsko s děly. Přijeli též cyklisté. O 10. hodině jely do kaštan tři vozy s věcmi uprchlíků. Tito šli vedle, nebo strkali vozíky se sklopenými hlavami. Pak jelo do kaštan mnoho vozů prázdných tažených koňmi, za nimi koně. Na dveřích, kde ubytování Rusové, byla pěticípá hvězda se srpem a kladivem. Odpoledne někteří odjeli do Dobrovic. Odvezen do Libáně

další vlajkař a jeden ze Seletic. Do Jičína povoláno dalších 50 mužů k odvodu. Dospělí neobdrželi žádné mléko a máslo, jen děti.

Dne 12. května zastřelen byl v Zámostí Turkeštánci ruský voják skrývající se v polích.

Dne 13. a 14. května projelo Rožďalovicemi všemi směry nesčíslné množství ruských vozidel, nákladních i osobních. Ruští koně byli velice pěkní, dobře živení. Příznačné bylo, že třináctého byly v katolickém kostele slavné bohoslužby za dosaže-

ný mír a druhý den za padlé pro naši svobodu, ale ti, co té svobody měli plná ústa, nepřišli. Neustále mezi občany kvasilo, že při odzbrojování německých vojáků byli mladí vojáci ponecháni svému osudu. Důstojníci byli ukryti již druhý den v lese, jediný zůstal Kořínek. Životy riskovala hlavně mládež.

Stále příjíždělo ruské vojsko, auta, motocykly, povozy tažené koňmi. V Zámostí na pile byl ruský Červený kříž s ošetřovateli. Ti dne 16. května odjeli. Dne 15. května byl na náměstí druhý koncert ruské vojenské hudby s tanci a akrobatickými kousky. Po něm se zase po dlouhé době tančilo. Stále panovalo velké parno a všude se vířil prach k zadušení.

Dne 17. května přijel do Prahy prezident Beneš s chotí. Týž den bubnováním vyzváni muži, aby šli po lese sbírat zbraně a střelivo pohozené prchajícími Němci. Mužů šlo mnoho, nalezlo se hodně střeliva i zbraní, dokonce pušky a pancéřová pěst. Mnoho mladíků se přihlásilo za české partyzány [prozatímní vojsko] a byli posláni do pohraničí, do Sudet, kde německá mládež neuznávala Hitlerovu kapitulaci [Liberec, Teplice] a střílela do Čechů. Za službu u partyzánů měli slíbeno v Československé republice službu u státních úřadů a to je lákalo.

Dne 19. května vyzváno občanstvo, aby odpoledne na četnické stanici každý hlásil osoby, o kterých zaručeně ví, že využívaly válku a jednaly tak, jak se ve válce jednat nemá. Myslelo se, že nikdo nepřijde, ale udavačů bylo mnoho.

Dne 20. května o Božím Hodě svatodušním k večeru se konal pohřeb ruského vojína, který střílel v řece ryby, mnoho jiných takto ryby

střílelo. Pohřeb: Rakev potažena rudou vlajkou na nákladním autu, dva vojáci při jízdě stáli podle ní, vojenská hudba, za rakví vojáci s puškami.

Na Hasině zbit od Rusů starosta proto, že jim nechtěl vydat krmiwo pro koně.

Ruští vojáci sekali bez dovolení na louce trávu, pásli koně i na polích. V Rusku se to prý tak dělá. Muži vybízení k partyzánům, k vojsku.

Na radnici se musila přihlásit auta, kola, motorky.

Poprvé po dlouhé době se v Rožďalovicích prodávalo koňské maso. Lidé ho hodně kupovali. Bubnováním vyzýváno občanstvo ku vrácení všech věcí, které nabylo od ruských neb německých vojáků. Hrozeno domácí prohlídkou, ale lidé se smáli. Již se nebáli.

Vyzýváno občanstvo, aby neprodávalo ruským vojákům kořalku, kterou podomácku pálí (někteří vojáci se opíjeli i denaturovaným lihem), lidé mají upozorňovat, kde se tak děje. Neuposlechnutí bude trestáno. Úřady měly samy zjišťovat, proč někteří vojáci navštěvují určité domácnosti, často tam chodí. Později se ukázali někteří zbohatlíci, škoda, že se nekonaly domovní prohlídky. Proslýchalo se, že někteří opilí ruští vojáci mají obtěžovat české ženy. Občané mají všeobecně Rusy rádi. Vozili Rusové děti i velká děvčata na autech i na koních, zadarmo vozili náklady.

V Zámostí byl ruský Červený kříž a osm raněných vojáků. Tito na hřbitově označili dva hroby svých spoluvojinů zvláštním způsobem: Jehlan s červenou hvězdou.

Z Rožďalovic narukovavší muži do Jičína byli posláni do Kálku, aby hlídali složenou municí a benzín. Od cukrovaru tam byl přivezen též ben-

zín. Obdrželi žlutý letní stejnokroj po německých vojácích bojujících v Africe. Znovu vybízení muži k prohlédávání lesů za účelem pátrání po odhozeném střelivu.

Oznámeno, že přijde-li ruský voják do domácnosti a chtěl by se ubytovat, aniž byl majitel předem vyrozuměn, nesmí být přijat. Má se jít zeptat k veliteli ruské policie, která je na náměstí u Odlů [pozdější Komunál], tam se mu dostane poučení, má-li vojína přijmout. Jedná se o to, že by někdo přestrojený za ruského vojáka se vetřel do rodiny a prováděl špionáž. Z lesů bylo slyšet rány z pušek a kulometů, to bývali čeští vojáci čistili Němcům odebrané zbraně. Radil jim major Nosek, který přes válku bydlil v hájence u Sovolusk. Do lesa se báli lidé chodit. V lese měli dřevěné boudy Rusové. Jeden občan byl jimi zadržen a od nich upozorněn, že podruhé bude pokládán za přestrojeného Němce a zastřelen.

Na 61. narozeniny presidenta Beneše nařízeno vyvěsit všude prapory. Po příjezdu české vlády do Prahy a opětném zřízení Československé republiky byli sesazeni ve všech měs-

tech a ve všech vesnicích výboři i starostové. Tak stalo se i v Rožďalovicích. Dne 30. května bubnováno o půl 7. večer, že ihned poté, o 7. hodině, a nesejdou-li se lidé, o 8. hodině při každém počtu přítomných, koná se v radnici volba místního národního výboru (MNV). Volby se mají zúčastnit všichni muži a ženy od 18 let. Schůze se konala v 8 hodin. Zvoleno 24 členů místního národního výboru. Předsedou MNV zvolen [Josef] Čapek, místopředsedou [Pavel] Kafka [ml.] (z Revoluční ulice). Též za mládež zvoleni dva zástupci.

I tentokrát se voličstvo bavilo, co ještě nevěděli, teď uslyšeli. Stoupenci navržených kandidátů vyčítali svým protivníkům nepěkné jich chování za vlády Němců a jejich obojakost. Při návržení kandidáta bývalého nadporučíka Banýra nepřipuštěna jeho volba a hlasitě voláno: „Toho ne!“ Důstojníci hráli při revoluci smutnou úlohu (byli schováni...).

Druhý den nato svolána do Hotelu schůze národních socialistů. Pokud jsme úpěli pod německou tyraní, byli jsme svorní, majíce jedno přání: Pryč s Němci, ale sotva se ukázal první paprsek svobody, již se konají schůze, aby se jednota národa rozbila.

Po pěti letech byl svátek Božího Těla zasvěcen a průvod s velebnou svátostí konán po celém městě. Upozorňováni muži, aby si přečetli mobilizační vyhlášku. Konán soupis drůbeže a domácího zvířectva. Každý, kdo do bytu přijme cizince nebo vojáka, musí to hlásit místnímu veliteli. Konán soupis majetku vlajkařů, ženy vybízeny k protahování řepy u velkostatku.

Připravil Viktor Dobrev

Ze školní kroniky

V rámci 70. výročí konce II. světové války zveřejňujeme zápisy o květnových událostech v našem městě z kroniky Obecné školy smíšené v Rožďalovicích, které zaznamenal její tehdejší „zatímní řídící učitel“ Emanuel Melichar.

Za zapůjčení kroniky a svolení k publikování těchto záznamů děkuji řediteli ZŠ a MŠ G. A. Lindnera v Rožďalovicích Mgr. Romanu Kotlářovi.

Osvobození!

5. květen dopoledne

Dne 5. května dopoledne začali občané vyvěšovat poprvé po 6 letech zase československé vlajky. Zahraněční rozhlas oznámil kapitulaci německé západní armády Anglo-Američanům. Na ulicích se tvořily hloučky živě roklující o řídicích se událostech. O 11. hodině dopolední oznámil i zdejší rozhlas zprávu o kapitulaci. Správce školy nařídil vyvěšení praporů Československé republiky na škole, ale velitel posádky v ní bydlící odmítl s poukazem na to, že by se musel bránit tomuto vyvěšení, protože škola jest zatím používána jako kasárna pro německé vojsko.

5. květen odpoledne

Oddíl Turkmenů přijal zprávu o konci války s pocitými smíšenými. Mnozí projevovali hlasitě radost, ale i pod jejich žlu-

tou pletí bylo vidět rozpaky nad tím, co nyní počít. Hned po obědě začali se jednotlivě i v hloučkách vytrácet do blízkých lesů. Protože u vchodu postavená německá stráž nikoho nepouštěla, vyloмили dvěře u kabinetu v 1. patře, vyrazili okno z kabinetu vedoucí na schody ke kostelu a přeplněným kabinetem utíkali. Při tom značně zničili pomůcky v něm uložené.

Revoluce v Praze

V 1 hodinu při hlášení zpráv rozhlasu přerušil hlasatel zprávy a začal volat četnictvo, policii a občanstvo na pomoc, protože oddíly SS útočí na rozhlas a vraždí tam české lidi. Toto volání bylo signálem k revoluci českého lidu v Praze, kterážto revoluce se přenesla jako požár na celý venkov český, a tedy i k nám do Rožďalovic.

Revoluce u nás

Odpoledne již děti do školy nepřišly. Ulice se naplnily lidmi. Obchody byly uzavřeny. Správy obce se ujal Místní národní výbor v čele s panem J. Kavkou, dělníkem cukrovaru [míněn Revoluční národní výbor v čele s Pavlem Kafkou st. – pozn. VD].

Branné oddíly

Odpoledne začalo utvořování revoluč-

ních výkonných orgánů a vojenských útvarů. Navázáno jednání s velitelem místní posádky o složení zbraní, které vedlo k plnému úspěchu. Dopoledne 6. května (byla neděle) začalo se s ozbrojováním občanů – bývalých vojáků a tvořením oddílů majících za úkol udržení pořádku, vykonávání strážní a hlídkové služby, jakož i obranu proti případným nepřátelským činům Němců. Tyto oddíly byly ozbrojovány zbraněmi odebranými Němcům.

Účast učitelů

Při organizaci těchto oddílů účastnil se kolega Jaroslav Ruda. Správce školy Emanuel Melichar zúčastnil se v oddílu vykonávajícím strážní službu v lese Kálek, aby tam uložené veliké zásoby benzinu a nafty byly jako neocenitelný majetek zachovány republice zvláště před projíždějícími německými motorisovanými kolonami, které dosud nesložily zbraně.

Boje v městě a okolí

V noci ze 6. na 7. května došlo v okolí města k prvním přestřelkám mezi našimi oddíly a znovu věrolomně útočícími Němci. První boj strhl se u Tuchomi kolem druhé hodiny v noci dne 7. května, za něhož byl zabit jeden Rus a jeden Čech.

Tentýž oddíl Němců přepadl náhle strážní oddíl u Kálku a několik mužů, mezi nimi i správce školy Emanuela Melichara, zajal a odvezl jej jako rukojmí na blatníku předního obrněného vozu do Rožďalovic, kde pod pohrůžkou zastřelení bylo mu nařízeno volat: „Nestřílejte!“

V městě byl však klid. Němci se znovu zmocnili zbraní a osvobodili své vojáky zajištěné v neděli 6. května. Nepopsatelné nadšení, které ovládlo mysl všeho občanstva v sobotu a v neděli, proměnilo se za ranního šera v pondělí v rozhořčení nad věrolomností Němců a ve vůli k odplatě.

Odplata

Odpoledne téhož dne došel pochod partyzánů z Kopidlna na pomoc Rožďalovicům. Pancéřový vlak Kopidlenských obsadil nádraží a pěší oddíl spojený s ozbrojenou mládeží z Rožďalovic vyčistil město od Němců, jimž odebral zbraně.

Oběti

Tento boj vyžádal si bohužel tři lidské životy za obět. Prvním byl 32letý obchodník z Kopidlna Jaroslav Ryba [správně František – pozn. VD], druhým studující z Rožďalovic Václav Taraba a třetím Turkmen Chasan Kalikov, 25letý.

Škody

Za tohoto boje byla v obecné škole rozstřílena okna a kullemi značně poškozena omítka v průčelí.

Rukojmí

Ještě jedenkrát toho dne zmocnili se Němci Rožďalovic a odvěkli 40 lidí z města do Tuchomi jako rukojmí. To už ale bylo jasně slyšet hřímání děl z valící se fronty, kteréžto hřímání bylo již delší dobu, zvláště za ranního ticha dobře slyšitelné.

Útěk Němců

Němci v panice prchali na západ a celý národ mohl konečně z plna srdce vydechnouti: *J sme zase svobodni!*

Osvoboditelé

Ve čtvrtek 10. května dorazil do Rožďalovic první tankový oddíl Rudé armády [první oddíl Rudé armády přijel do Rožďalovic až o den později, v pátek 11. května – pozn. VD]. Svátečně vyzdobené město s jásáním vítalo osvoboditele. Na ulicích a na trávníku před školou u pomníku Husova tančili rudoarmějci za zvuků harmonik národní ruské tance a všechno občanstvo s otevřenou náručí, nadšením v očích a šťastným úsměvem ve tvá-

řích vítalo se a přátelilo se s jednotlivými vojáky a důstojníky.

Rudá armáda hosty ve škole

Škola byla přeměněna na lazaret pro Rudou armádu. V důsledku květnových událostí nemohlo být až do 21. května vyučováno. Silnice a ulice byly plny vojska a motorisovaných vozidel. V lesích se ukrývali stále ještě rozprchlí Němci, a tak většina rodičů se obávala o bezpečnost svých dětí a do školy je neposílala.

Vyučování

Dne 21. května bylo opět zahájeno náhradní vyučování jako před revolučními dny. Opětné zahájení vyučování v obnovené Československé republice bylo provedeno slavností uspořádanou společně se sborem učitelským z měš-

ťanské školy. Zdařilá slavnost byla uspořádána v sále radnice.

Reforma školství

Od 1. června bylo převedeno žactvo 6.–8. školního roku do měšťanské školy, aby byly částečně odčiněny křivdy spáchané okupanty na naší mládeži.

Opravy ve škole

Během prázdnin byly provedeny nutné opravy školy, která byla událostmi posledních měsíců války hodně zničena. Uprchlíci, Němci i Turkmeni, zničili a poškodili nábytek i zařízení, odvezli rádio, psací stroj a kancelářské zařízení, zničili množství obrazů i knih, odnesli i záclony v oknech a dosažitelné elektrické vedení. Celková škoda na budově a vnitřním vybavení školy může být odhadnuta na 80–100 000 Kč, vezme-li se za základ dnešní pořizovací cena věcí.

Kursy

Poslední dny měsíce července a první dny měsíce srpna věnovali všichni členové sboru návštěvě ideologického kursu, uspořádaného ÚOR [Újezdní osvětovou radou – pozn. VD] v Jičíně pro učitelstvo okresů Jičín a Turnov, jako odbočku ideologického kursu pro pražské učitele na Prachově. Kurs byl věnován převážně problémům vědeckého socialismu a zanechal v myslích účastníků stopy nevyhladitelné.

Připravil Viktor Dobrev

O pomníku Mistra Jana Husa a co kolem toho bylo

V letošním roce vzpomínáme šestisté výročí upálení Mistra Jana Husa. V knize „Kalendář historický národa Českého“ je Jan Hus charakterizován takto:

Význam osobnosti a díla Husova v Čechách je nesporný. Mistr Jan Hus zaváděl ve spisech svých řeč pražskou jako spisovnou češtinu, reformoval pravopis diakritickými znaménky, tvořil i zaváděl do chrámu církevní zpěv. Jako mistr a profesor vysokého učení Karlova znamenitě se o ně zasloužil, jako kněz pak a teolog dovršil dílo mnoha svých předchůdců a vědomě se vrátil k bohosloví patristickému, zejména k Augustinovi, z něhož čerpal poznání starokřesťanského dogmatu o svaté církvi obecné jako o boholidském společenství všech vykoupěných s jedinou hlavou Ježíšem Kristem. V latinské knize *De Ecclesia* vyložil jasně to učení, pro něž byl pak v Kostnici odsouzen, za kacíře potupen a ukrutně na pohanu českého národa upálen. Žádné odchylky od učení katolického nebyly mu prokázány. Před smrtí svou schválil Mistr Jan přijímání pod obojí způsobou a stal se tak zakladatelem české církve pod obojí, která jej i spolumučedníka jeho Jeronýma po celá století uctívá.

Svátek 6. července byl zasvěcený jménu Husovu, zasvěcovány byly chrámy i oltáře a památka jeho mučednictví slavena okazale bohoslužbami, ohňostroji apod. Kaple Betlémská s kazatelnou druhdy Husovou, se těšila zbožné úctě předků našich, jimž nezbylo z tělesné schránky Mistrovy žádných ostatků, jimž však zářil Husův mučednický zjev a které těšilo slovo jeho.

I v našem městě máme před dřívější obecnou školou pomník Mistra Jana Husa, který v letošním roce prošel důkladnou údržbou.

V souvislosti s postavením tohoto pomníku je v rožďalovické kronice a v záznamech místních „lidových“ kronikářů několik záznamů, které s touto událostí souvisí.

KRONIKA (1919)

Dne 21. dubna 1919 v pondělí velikonoční odpoledne konala se v obci zdejší za spoluúčasti školní mládeže obou zdejších škol, městské rady, všech místních spolků a četného občanstva z místa i okolí slavnost zasa-

zení lípy svobody. Slavnost celou řídila zdejší tělocvičná jednota Sokol. Zúčastněné spolky i obecní seřadily se po jedné hodině odpolední před radnicí na náměstí, odkud celý průvod za zvuků slavnostní hudby v půl druhé hodině odpolední odebral se s pěkně urostlou a stuhami vyzdobenou mladou lípou svobody před budovu zdejší obecné školy dívčí, kde po slavnostním proslovu Dr. Františka Drbohlava z Libáně o významu této slavnosti lípy svobody asi 20 metrů kolmo před vchodem do budovy školní za vlasteneč-

FRANTIŠEK BOUŠKA:

VZPOMÍNKY NA ROŽĎALOVICE

Před dívčí školou po převratu byla zasazena lípa svobody. Asi za tři roky vznikl plán na postavení pomníku Mistra Jana Husa. Utvořen výbor, jehož předsedou byl bratr Kořenský (čes. bratr). Vyžádány návrhy. Bratr učitel Lemberk z Jičína zaslal krásný umělecký model pomníku Husova (byl bezvousý!). Pak poslal svůj návrh bratr legionář Bílek z Vojic u Hořic. Ve výboru zvítězil návrh Bílkův, poněvadž měl vousy. Pomník měl stát před dívčí školou na místě, kde stá-

kého vzrušení sokolskými dorostenci byla zasazena a v opatrování městského zastupitelstva odevzdána. Lípa je druhu velkolistého a pochází ze školkařského velkozávodu Josefa Mazánka v Soudné u Jičína. Před radnicí pak po ukončení slavnosti se průvod rozešel.

la lípa svobody. Proto byla vykopána a přesazena před školu napravo, nalevo pak zasazena ještě druhá lípa Masarykova. Byly hlasy proti přemístění. V noci byl ve městě poplach, někteří občané šli lípu přesadit na staré místo (hlavní činitel byl občan Vegner). Demonstrace byla překažena a pak se v noci hlídalo.

ZE ZÁPISKŮ SLEČNY MARIE VESELÉ

Roku 1922 chtěli národní socialisté, sekta československá a Sokol stůj co stůj postavit sochu Mistra Jana Husa. Jednalo se pouze o místo. Nejprve vyhlédnut park pod kostelem, později místo před dívčí obecnou školou. Zde upraveno hned místo pro malý park. Tu ale některé osvícené hlavy uznaly, že lípa svobody stojící níže by překážela pohledu na pomník, proto že musí být přesazena.

Ve schůzi městské rady byl odhlasován souhlas k přesazení, a to tak: členů obecního zastupitelstva je 26, souhlas dalo 9, proti 7, ostatní nebyli přítomni. Zvěst o tom způsobila mezi občany velký rozruch. Ihned poslán oběžník po všech domech, aby lidé podpisem potvrdili, že jsou proti přesazení. Listina ta s mnoha a mnoha podpisy poslána do Jičína na hejtmanství. Přišla odpověď, že politická zpráva nemůže rozhodovat, záleží na občanech, jak se v té věci rozhodnou. Místní starosta Tůma, národní socialista, poslal listinu svým stranickým stoupencům, ti ji strčili do kapsy a šli lípu kopat.

Dne 2. listopadu lidé, kteří necítili lásku k městu, ale osobní teror, poněvadž to byli lidé cizí, před válkou do Rožďalovic přistěhovalí, na které zdejší občané hleděli přes rameno, ti tu posvátnou lípu, symbol svobody, vykopali. Rozbili plůtek, který stál město 300 Kčs, kvapem lípu vykopána a přesazena až před samou dívčí školou. Nyní nastalo po celém městě velké pobouření a vina na neváznost k lípě byla přičítána Sokolské jednotě, poněvadž to byli právě její členové, kteří lípu přesazovali.

Druhý den odbývána v radnici mikulášská zábava. Kolem jedné hodiny po půlnoci jeden legionář, jeden bezvěrec a tři sociální demokrati šli s nástroji lípu vykopat a přesadit na původní místo. Byli ale spatřeni ponocným, ten běžel na radnici a udělal poplach, socialisté utíkali k lípě a v tmavé noci a velikém dešti nastala vřava. Z obou stran se sypaly nadávky, hrozby a někdo vystřelil dvě rány, jenže se nezjistilo, kdo to byl. Následovaly četnické výslechy a žaloby pro urážky na cti. Sokolové, kteří nesouhlasili s počínáním, vystupovali z jednoty.

Svolaná narychlo schůze Sokola, ve které jeden druhého napadal a učiněné urážky se charakterně odvolávaly. Sokol vyvěsil plakáty, svalo-

val vinu na nepokojích na druhé, vybízel občany k uklidnění a dovolával se křesťanského hesla: „Milujte se vespolek“. Bylo to jednání obojetné, neb Sokolové jednali vůči římským katolíkům tak, že nenávisť k nim dávali najevo při každé příležitosti.

Pak se zase mluvilo, že lípa bude přesazena, odpoledne se sešlo mnoho lidí pro i proti, ale aby nedošlo ke srážce, nesměl nikdo na lípu ani sáhnout.

Dne 7. prosince zasazena u dívčí školy, co protějšek k lípě svobody, školní mládeží lípa Masarykova za přítomnosti jen velice málo lidí.

KRONIKA (1922)

Dne 4. prosince konalo se zasazení lípy Masarykovy před budovou obecné školy dívčí za účasti školní mládeže dívčí a menší účastí občanstva. Lípa Masarykova zasazena jako protějšek v roce 1919 zasazené lípy svobody, která původně zasazena byla asi 20 metrů rovně před vchodem do budovy dívčí školy.

Tato lípa svobody byla však 1. prosince 1922 na základě usnesení obecního zastupitelstva přesazena z původního místa asi o 10 metrů blíže k budově školní. Usnesení toto stalo se totiž na žádost komitétu pro postavení pomníku Mistra Jana Husa, který měl původně určené místo v parku před kostelem, ale později před dívčí školou.

Mnozí občané s tím však nesouhlasili, a dokonce někteří se pokusili v noci z 2. na 3. prosince 1922 lípu svobody zase dát na její původní místo. Byli při tom zpozorováni službu konajícím ponocným, který jim v tom úmyslu chtěl zabránit. Povstal křik a hádka, přispěchali lidé z hostinců a došlo bohužel k nepěknému výstupu a sporu, ano i násilí, což mělo za následek i soudní dohru v Libáni.

Opětnému přesazení lípy bylo zabráněno, lípa svobody zůstala již na zmíněném místě, kde stojí dodnes, a proti ní byla pak 4. prosince zasazena lípa Masarykova.

KRONIKA (1923)

Dne 6. července 1923 odhalen byl zde slavnostně pomník Mistra Jana Husa.

Dopoledne konána byla slavná mše církve československé na náměstí. Po ní řečnil na náměstí bývalý katolický kněz Dr. Doubrava a národně-socialistická poslankyně Plamínková.

Odpoledne seřadil se průvod asi 7000 lidí se všemi místními a okolními spolky a alegorickými vozy u cukrovaru a šlo se průvodem k Husovu pomníku před obecnou školou dívčí.

Po odhalení pomníku byl zazpíván chorál, načež pronesl slavnostní řeč evangelický farář z Poděbrad.

Pomník postaven byl péčí Výboru pro postavení Husova pomníku v Rožďalovicích za přispění Okresního výboru v Libáni, města Rožďalovic a milodarů občanstva na upraveném místě před dívčí obecnou školou mezi lípou svobody a lípou Masarykovou.

Pomník zhotovil sochař František Bílek z Podhorního Újezda za částku 24 300 Kčs. Celkem stálo postavení pomníku 26 005 Kčs.

Ulice Kostelní přejmenována pak byla třídou Husovou. Téhož roku dostaly i ostatní ulice svá nová jména. Tak ulice Za bránou, také Na bídě nazývaná, stala se ulicí Pražskou. Ulice Obuvnická, také Koželužská, ulicí Trnavskou, ulice Křínecká ulicí Rektorysovou, ulice Zámostecká ulicí Melantrichovou, ulice k nádraží ulicí Nádražní, ulice od Obecné školy dívčí k novému mlýnu ulicí Lindnerovou, ulice před hřbitovem ulicí U Barborky a konečně ulice nazývaná Cihelnou ulicí Boleslavskou.

~

Doslovná citace rožďalovické kroniky (včetně asi 7000 lidí v průvodu) i poznámek místních „lidových“ kronikářů nám dávají nahlédnout do událostí, které se odehrály okolo postavení pomníku Mistra Jana Husa. Zejména poznámky Marie Veselé a Františka Boušky nám ukazují, kdo na čí straně stál a jaký byl jejich názor na vzniklou situaci. Ať už byl jejich názor jakýkoliv, jsou jejich poznámky obohacením historie našeho města. Pro nás je důležité, že pomník Mistra Jana Husa existuje a dnes je neodmyslitelnou dominantou Husovy ulice.

*Z dostupných zdrojů
zpracoval Rudolf Valeš*

zdroj: zlate-cihly.cz

Národní dožínky 1945

V srpnu 1945 konaly se celonárodní dožínky. Pořadatelem prvních poválečných dožínků byly podle nařízení vlády místní národní výbory. Už samotná příprava dožínků byla velkou událostí. Ovzduší nedávno nabyté svobody se projevilo i tady. Každá organizace se chtěla představit účastí v průvodu, popřípadě i alegorickým vozem. Příprava alegorických vozů se odbyvala v „panském dvoře“ vedle zámku. V den dožínků 26. srpna byla dopoledne v katolickém kostele děkovaná bohoslužba za sklizenou úrodu a odpoledne ve 14 hodin se seřadil průvod u „panského dvora“.

V čele průvodu šly krojované dívky, které nesly tradiční dožínkový věnec, následované dalšími krojovanými příslušníky rožďalovických spolků a organizací. Československou státní vlajku vezli jezdci na koních. Mezi alegorickými vozy nechyběl ani „mládežnický“ alegorický vůz, kočirovaný Jarkou Tarabou, či vůz „koncentrační tábor“ připomínající nedávnou minulost. Zemědělskou techniku zastupoval v tehdejší době její vrchol „samovázací žací stroj“. V průvodu jel také pásový traktor, který nahrazoval zastaralé „voračky“.

Průvod prošel ulicemi Rožďalovic až na fotbalové hřiště „V hlináku“, kde se konala dožínková slavnost. Za účasti značného počtu diváků z řad místních občanů a „přespolních“, předvedli příslušníci spolků svá vystoupení. Slavnostní náladu doplňovala i rožďalovická hudba pod taktovkou kapelníka Josefa Chromovského. Žákyně a dorostenky Sokola zatančily „Českou besedu“ a vrcholným číslem programu bylo taneční vystoupení sólistky baletu Státního divadla v Brně Věry Novotné. Dožínková slavnost byla zakončena taneční zábavou.

Velice dobře se pamatuji na tu slávu. Bylo mi tehdy sedm let a pochodoval jsem v průvodu jako žák Sokola.

Dodnes je pro mě záhadou, kde všude byly asi poschovávány stejno-kroje Sokolů, Junáků a dalších spolků, které v průvodu pochodovaly. Jejich majitelé je celou válku s velkou úctou a pečlivostí ukrývali, aby je mohli ve vhodnou chvíli na sebe obléknout. A ta chvíle přišla právě teď.

Rudolf Valeš

Hřib přívěskatý – houba pro radost

Tento krásný hřib má tři vlastnosti, které z něho dělají svým způsobem výjimečnou houbu. První vyplývá z jeho českého i latinského názvu – *Boletus appendiculatus*. Živě žlutý třen, někdy s hnědými skvrnami, je prodloužený do jakéhosi přívěsku, jímž kořenuje dosti hluboko v zemi a někdy dá velkou práci „vydolat“ celou plodnici.

S tím souvisí i druhá vlastnost a tou je teplomilnost. Hřib přívěskatý roste nejčastěji v létě, a to i v období velkého sucha, kdy je lesní půda vysušená a ztvrdlá. Ostatně, mým prvním letošním hřibem byl právě „přívěskáč“. Po několika dnech s teplotami kolem 30 °C, jsem 14. června našel dvě menší plodnice na břehu Bučického rybníka.

Protože se jedná o nížinný druh vyskytující se na vápnitém podkladu, na Rožďalovicku roste roztroušeně v teplých doubravách, nebo v blízkosti rybníků – v Babínku, u Lohovského nebo Pílského rybníka. Nádherné plodnice nacházíme každoročně u rybníka Komárovského i jinde. Zdálo by se tedy, že se jedná o běžný druh, ale opak je pravdou. Ve zbytku Čech

se jedná o houbu docela vzácnou a neměl by se tedy sbírat.

Ještě dlužím poslední vlastnost, která houbařům příliš radosti nedělá. Je jí téměř stoprocentní červivost. Najít zdravou plodnici se totiž podaří jen zřídka. Na první pohled zdravé, krásné a čerstvé houby jsou po rozkrojení protkány hnědě

zbarvenými chodbičkami červů. Přidáme-li k tomu zmíněnou vzácnost houby, pro kterou by neměla končit v našem košíku, vyjde nám, že se jedná o nepříliš využitelný druh.

Ale oko houbaře tato u nás nezměnitelná houba opravdu potěší.

Jiří Rejsek

Ledňáček

Přestože ledňáček říční (*Alcedo atthis*) nepatří k ptačím druhům, které žijí v těsné blízkosti člověka, díky svým zcela výjimečným vlastnostem a schopnostem se již od dávných dob těší značné lidské pozornosti. Svědčí o tom mnoho krajových názvů ledňáčka v lidovém názvosloví. Toto názvosloví si všimlo jak jeho nádherného zbarvení – *rajský pták*, tak jeho spjatosti s vodou – *kos vodní*, *ledník*, jeho kořisti – *rybářík*, ale i způsobu hnízdění – *břehoušek*. Často se také ledňáčkovi přiřazuje přídomek *létající drahokam*, neboť jeho zmaččené tyrkysové zbarvené peří se obzvlášť na slunci překrásně třpytí. Symbol ledňáčka se stal také součástí osobního erbu krále Václava IV. Málokterý ptačí druh je od přírody vybaven tak pestrým a nápadným zbarvením.

I jeho způsob obživy je zcela neobvyklý a vpravdě fascinující. Ledňáček vysedává na vhodných vyvýšených místech nad vodní hladinou a vyhlíží drobné rybky pod sebou. Téměř neomylně dokáže nasměrovat svůj dlouhý, ostrý a na svou velikost i dosti masivní zobák na tělo drobných rybek pod

hladinou. Zcela výjimečně uloví i jiné drobné vodní obratlovce, jako čolky nebo ještěrky.

Zatímco jeho zobák je opravdu úctyhodný nástroj, jeho nožky jsou krátké, jemné a slabounké. O to obdivuhodnější je to, že těmito drobnými růžovými instrumenty je schopen vykutat a vyhrabat více než metr dlouhou noru v kolmé hlinité pobřežní stěně, na jejímž konci je hnízdní kotlinka, ve které se nachází vlastní hnízdo.

Ledňáček je druh, jehož stavy v posledních desetiletích přece jen poněkud stouply díky zlepšené čistotě po-

vrchových vod. V povodí Cidliny a Mrliny se nachází několik hnízdišť. Ne každý rok jsou však tato hnízdiště obsazována. Vzhledem k regulovaným a napřímeným tokům potoků a řek ledňáček dost těžko hledá vhodné kolmé břehy k vybudování hnízda. Jeho stavy také v některých letech decimují dlouhotrvající kruté mrazy.

Doposud se ale *létajícímu drahokamu* v našem kraji daří docela dobře, o čemž svědčí opakovaná pozorování tohoto druhu na Bučici.

Vladimír Šoltys

Vítání ptačího zpěvu

Na hrázi Zrcadla, největšího ze zdejších rybníků, se v pátek 1. května sešlo 47 účastníků, z toho 9 dětí, na tradiční akci Vítání ptačího zpěvu. Při procházce okolo rybníka bylo v obci Mlýnec, v pobřežních porostech, v rákosí a na okolních lukách a polích, pozorováno nebo zaslechnuto padesát ptačích druhů, mimo jiné i orel mořský, racek bělohlavý, husa velká nebo žluna zelená.

Na severním břehu rybníka pak účastníky čekala tradiční ukázka odchyty a kroužkování drobných pěvců v rákosí, z nichž nejvíce zaujala cvrčilka slavíková a nádherně vybarvený sameček strnada rákosního.

Dospělí i děti byli seznámeni s tím, proč se ptáci kroužkují a jaký má tato činnost význam pro výzkum a ochranu jednotlivých druhů.

Na závěr dopoledne byly ve spolupráci se Stanicí pro handicapované živočichy v Pátku zpět do volné přírody vypuštěny dvě poštolky obecné a jedna káně lesní.

Samotnému vítání předcházela den předem přednáška o ptactvu ji-

čínských rybníčních soustav a o historii ornitologie na Jičínsku v Židovské škole v Jičíně, které se zúčastnilo 42 posluchačů. Někteří z nich pak zavítali druhý den i na Zrcadlo.

Vladimír Šoltys

Zajímavý zatoulanec na Bučici

Cílem pozorování při pravidelné exkurzi žáků přírodovědného semináře první květnové pondělí bylo ptactvo Bučického rybníka. Mezi běžnými kachnami, lyskami a potápkami jsme na vodní hladině nemohli přehlédnout velkého černého ptáka pohybujícího se při severozápadním břehu rybníka.

Jeho určení bylo snadné. Černé peří s bílými letkami a červený zobák s příčným bílým pruhem, to jsou charakteristické znaky labutě černé (*Cygnus atratus*). Ale kde se tady tento pták, jehož domovinou je Austrálie, vzal? S touto otázkou jsme se obrátili na členy České společnosti ornitologické.

Dozvěděli jsme se, že tento druh je chován v několika našich zoologických zahradách i v soukromých chovech a odtud labuť pravděpodobně uletěla do volné přírody. Byla pozorována již v zimě v Jičíně, kde se ji pokoušeli odchytil, což se nepodařilo. Od té doby se potuluje v okolí a objevila se i v soustavě rožďalovických rybníků. Tuláci s podobným osudem se občas na našich rybnících vyskytují, ale nehnízdí tady, jen se toulají zdejší krajinou, dokud nacházejí dostatek potravy. I „naše“ labuť po pár dnech Bučický rybník opusťla a pokračovala neznámo kam.

Jiří Rejsek

zdroj: photoextract.com

Den otevřených dveří

V pátek 10. dubna se uskutečnil den otevřených dveří v místní hasičské zbrojnici pro mateřskou a základní školu. Do hasičárny zavítalo na devadesát dětí, které byly seznámeny s hasičskou technikou a činností sboru. Na závěr si děti odnesly malou pozornost.

Taktické cvičení

Dne 25. dubna se konalo v Doubřanech taktické cvičení 9. okrsku, jehož se zúčastnilo šest sborů dobrovolných hasičů (Rožďalovice, Tuchom, Košík, Doubřany, Seletice, Žitovlice). Čtyři sbory zajišťovaly dálkovou dopravu vody, zbylé dva sbory nacvičovaly likvidaci požáru osobního automobilu. Celkově se cvičení zúčastnilo 32 hasičů.

Hasiči upravili dětské hřiště

Mladí hasiči pod vedením starosty SDH Rožďalovice Michaela Paroulka a Martina Nováka zrekonstruovali během května dětské hřiště v Ledečkách. Hřiště osadili novými stoly a lavičkami, zrekonstruovali kolotoč, roh hřiště osázeli okrasnými dřevinami a nově zde vzniklo také ohniště. Náklady na úpravu byly hrazeny z městského rozpočtu.

Dětský den

V sobotu 30. května pořádal Sbor dobrovolných hasičů Rožďalovice ve spolupráci s místní základní školou na Sokolském hřišti Dětský den.

Mezinárodní den dětí se slaví každoročně a u jeho příležitosti jsou připravovány různé společenské a sportovní akce. Tento den má upozornit světovou veřejnost na práva a potřeby dětí. Svátek se slaví v mnoha zemích světa.

Nejinak tomu bylo i v našem městě, kde se oslava tohoto dne stala také tradicí a pod patronát si ho vzali právě členové SDH Rožďalovice, za což jim patří opět velký dík.

Po zahájení děti různých věkových skupin plnily dovednostní disciplíny na několika stanovištích a rázem tu bylo pěkně živo. Všichni se s radostí a zápalem pustili do zábavného soutěžení. Pro děti, které se aktivně zapojily do soutěží, bylo připraveno malé občerstvení zdarma.

Uctění památky

Místní hasiči se 2. května zúčastnili tradičního pochodu k uctění památky padlých hrdinů v druhé světové válce. Zhruba na dvě stovky účastníků vyšly z Košíka na Tuchom, kde u dvou pomníků padlých byly položeny věnce a starosta Košíka Luděk Kutmon připomněl hrdinství padlých v květnových dnech konce války.

Železný hasič

Dva členové SDH Rožďalovice se v sobotu 27. června zúčastnili soutěže O vesteckého železného hasiče.

V kategorii nad 40 let obhájil loňské vítězství Petr Pešava a Martin Novák v kategorii 20–30 let obsadil páté místo.

(red)

Během dne si ratolesti mohly vyzkoušet projížďku jeepem, na čtyřkolce či na přívěsném vozíku. Zájem dětí byl velký, takže se tvořily fronty. Ti nejmenší si mohli zaskotačit ve skákacím hradu a starší si změřili svou sílu v přetahování lanem. Nechybě-

la ani ukázka útoku mladých hasičů a hasičského zásahu. I přes nepříliš pěkné počasí byla strhující tečkou očekávaná pěna.

Veronika Bachová

Soutěži v požárním útoku kralovali ledečtí hasiči

Vsobotu 4. července pořádali místní hasiči na Sokolském hřišti tradiční soutěž v požárním útoku. Celkem se jí zúčastnilo devět mužských týmů, tři týmy žen a

nejmladší místní hasiči předvedli dva skvělé útoky, za něž obdrželi pohár.

V mužské i ženské soutěži s přehledem zvítězili hasiči z Ledců, Rožďalovičtí obsadili druhé místo. Na-

vzdory tropickému počasí vládla celé soutěži příjemná atmosféra. Nejvyhledávanějším místem se po skončení závodů stala kád' s vodou, v níž se svlažila valná většina soutěžících.

(red)

Slávistické čarodějnice opět plné zážitků

Přes nástup řady importovaných lidových svátků, které jsou na jedné straně především komerčně úspěšné, na druhé straně možná něčím až příliš zdůrazňované, si český národ stále zachovává všechny ty krásné tradice, které vždy byly především zpestřením každodenního života, ale často i určitým vyjádřením soudružnosti v dobách pro národ nelehkých, za válek či okupací. A tak tu stále i do dnešních dnů máme krásné zdůraznění

rodějnické divadlo, šermíři, či ukázka zbraní. A dávno před pálením Morany hoří i malý ohník, kde si každý může opéci špekáček, který každé dítě dostává spolu s limonádou zdarma.

Vyvrcholením soutěžní části je každoročně kopání penalt na některého z hráčů Slavie, který se postaví „zoči voči“ malým penaltníčkům. Ty menší děti, pro které je někdy i malým problémem míč dokopnout do

sportu potvrzovanou.

Všechno má svůj konec a s blížící se 20. hodinou se všichni přesouvají na jižní část plácku v Zahradní ulici, aby netrpělivě očekávali vzplanutí tradiční vetry, a tím i potvrzení odchodu zimy a nástup máje, času lásky. To už jsme se pomalu loučili se všemi dětmi, které se chystaly do svých postýlek, kde se mohly těšit z mnoha dárků, ať už jako vítězové, nebo nositelé hesla Čest poraženým!

Uvést, že se jedná pouze o akci pro děti, by bylo vůči mnohým kruté. Po celou dobu se totiž mohl doslova každý bavit nejen nadšením dětí, ale i besedami a rozhovory. V neposlední řadě je nutno vyzdvihnout gastronomické zázemí, ať už jde o výborně ošetřené pivo i nealko, nebo vynikající makrely a steaky. I klobásky voněly tradičně do dálky.

A to, že má akce i propagační význam pro milovanou Slavii, dokazuje i obrázek z vyhlášení, kdy se nejprve předseda odbočky Odboru přátel Stenly Veselý ptá: „Kdo jste dneska soutěžil?“ Odpovídá les rukou. „A kdo má rád Slavii?“ A opět zvednuté ruce, jedna vedle druhé!

Křivdili bychom však i těm účastníkům, kteří slávistickou hvězdu v srdci nenosí. Jejich uznání obětavosti organizátorů a spokojenost s průběhem akce je důkazem, že to Rožďalovičtí dělají dobře. Že sport a fandění nemusí být spojováno s vulgaritami, nebezpečnými formami pyrotechniky, nebo dokonce fyzickým napadáním. Rožďalovičtí naopak dokazují, jak jsou sport a jeho zázemí krásné.

RNDr. Michal Dobiáš

příchodu jara v podobě pálení čarodějnic či svátku lásky, kterým je v našich končinách provždy první máj. Přidejme k tomu i poutě a posvícení, maškarní reje, velikonoční pomlázku nebo i postavu něžného Ježíška, kterého nikdy nevytěsnil z našich srdcí žádný Weihnachtsmann, Děda Mráz či Santa Claus.

Zvolá-li někdo „Slávistické čarodějnice“, dozajista mu ozvěna odpoví „V Rožďalovicích“! Odbočka Odboru přátel Slavie v tomto městečku na severu nymburského okresu slaví letos 15. výročí svého založení a dotáhla tuto tradici až k úplné dokonalosti. Na akci se poctivě připravují dlouho předtím nejen všichni organizátoři, ale především děti z městečka i okolí, protože zvláště jim jsou poslední dubnové odpoledne a podvečer určeny. Je připravena řada akcí soutěžních, kde si přijdou na své jak budoucí sportovci, tak i ti méně zdatní a obratní. Jmenujme třeba průlezt tunelem, skládání puzzle, malování na obličej nebo pokus o kreslířské zobrazení nejkrásnějšího slávisty křídou na asfaltu. A pokud zrovna někdo nesoutěží, tak jej vždy čekají další atrakce, ať už je to skákací hrad, ča-

branky, mají možnost kopat z blízkosti branky, těm větším je pak určena vzdálenost delší. Příslušný hráč Slavie nastupuje v civilu a ukazuje se, že někteří již mají kopání v genech, třeba stejně jako vloni patřila k nejúspěšnějším blondýnka, která dokazuje, že penalta se dá jen špatně kopnout, ona, jako někteří další, to zkrátka a dobře „má v noze“. Dvakrát také došlo ke komické situaci, kdy míč letěl kamsi vedle, ale do branky zamířila uvolněná bota.

Všichni dodnes vzpomínají na návštěvu a milé působení třeba Matúše Kozáčka, Milana Ivany, loňskou návštěvu Mateje Rakovana, Mateje Krajčíka či Martina Vaniaka, protože si vždy všichni našli i čas na popovídání a nezbytné fotografování. A tradici nezklamali ani letošní dva hosté – Karel Hruběš a Vukadin Vukadinović, kteří se poctivě v brance střídali.

Na tradiční popovídání i fotografování také došlo, mnohé překvapila i Vukiho výborná čeština. A naopak on ocenil, že při diskusi zazněla i slůvka z jeho rodné řeči, což mimo jiné opět dokazuje blízkost našich národů, tolikrát v historii, turistice i

Vzpomínka na Míru Emra

Míra Emr, přezdívaný mezi kamarády Maik, byl jedním ze zakládajících členů naší odbočky a od samého začátku velice aktivní člen. Ať se jednalo o brigády, kde býval vždy mezi prvními příchozími, či o společenské akce, kterých se rád účastnil a rád pomohl. Na čarodějnicích dlouhé roky stával se Zdeňkem Veselým u grilu, při pořádání maškarního plesu zase vždy svědomitě plnil roli pokladníka.

Byl také přítomen na všech zájezdech, které jsme pořádali na zápasy Slavie, na Moravu do sklípku nebo na setkání odboček, kdy s námi jezdil po celé republice a vždy jsme si to společně užili. Také přidal ruku k dílu, když se budovala naše klubovna a pak když byla hotová, rád chodil na všechny akce, které jsme tam pořádali.

Velice rád vzpomínám také na to, jak jsme se vždy na Štědrý den v klubovně sešli v úzkém kruhu přátel včetně Míry a za zvuku koled příjemně poseděli. Ač byl mezi námi větší věkový rozdíl, Míra byl opravdový kamarád, s kterým si bylo možno popovídat o čemkoliv: o fotbale, o zemědělství, o ženách, ale třeba i o jeho rodném plzeňském kraji, o němž tak rád vyprávěl.

Nemůžu také zapomenout na jeho zálibu ve vodáctví, které mu učarovalo, a je velká škoda, že jsme nikdy nevyrazili na společnou vodu, ač jsme to skoro každý rok plánovali. Míra byl velice společenský člověk, a proto bude scházet nám všem. Buď sbohem, příteli...

*Marek Veselý
Odbor přátel SK Slavia Rožďalovice*

FC Trnavan Rožďalovice

Zhodnocení sezony 2014–2015

Sezona 2014–2015 pro fotbalisty Trnavanu skončila úspěšně. Oba mužské týmy se umístily ve svých soutěžích na druhém místě. Tým rezervy celou sezonu vedl tabulku, ale v posledním nevydařeném zápase přišel o titul mistra IV. třídy. Do III. třídy nakonec postoupil tým Všechnap.

Po ukončení sezony proběhla změna na trenérském postu A týmu. Milana Švábenského nahradilo duo Miroslav Kořínek a Josef Beněš.

Do nové sezony přejeme mnoho úspěchů a pevnou trenérskou ruku.

(red)

V sobotu 4. července proběhl na školním hřišti 5. ročník nohejbalového turnaje, kterého se zúčastnilo celkem devět týmů. Pořadatel Zdeněk Hodboď by chtěl touto cestou poděkovat za možnost uspořádání turnaje Petru Volkovi a Petru Kapalovi

S Jiřím Petersikem o úspěšné výstavě, tradicích a státním šlendriánu

Asi každý Rožďalovák přijal za běžný fakt, že se na Rožďalovicku pasou stáda různých plemen masného skotu. Připomeňte úvodem prosím, jaké byly Vaše začátky.

Rožďalovicko znám již od svého dětství, které jsem částečně trávil jako městské dítě na venkově u příbuzných v Žitovlicích.

V roce 2000 jsem náhodou objevil inzerát na prodej Bučického mlýna a zajel se na místo podívat. V té době se jednalo o zcela zdevastované budovy i okolí, které sloužilo pouze jako skládka. Přestože prodejní cena byla mimo realitu, uvědomil jsem si, že se však jedná o výjimečné místo a nehlédě na stav jsem objekt zakoupil. Po následných opravách bylo evidentní, že okolí lze dát do pořádku pouze chovem pasoucích se zvířat. Tehdy jsme začali s chovem koní, následně přibyl skot, a jak se chov začal rozvíjet, nastoupil úřední šiml. Paradoxně souboje s různými úředníky nás posilovaly a my se navzdory jim rozvíjeli.

Dnes již provozujeme čtyři statky v okolí a chováme více než tisíc kusů skotu. Farmy Rožďalovice, Pojedy a Seletice jsou známé mezi odbornou veřejností nejen po celé republice, ale i v zahraničí jako lokality s kvalitní chovnou základnou několika plemen. Začátky ale byly zcela nahodilé a neplánované.

To se ale o dnešku jistě nedá říci...

Snad již všichni ochutnali vynikající maso Piemonta ze Seletického dvora, který se na rozdíl od farmy Pojedy a Rožďalovice soustřeďuje na zdejší klientelu a uspokojuje nejen prázdninové chutě chalupářů při rožnění. Náš skot je prodáván do mnoha zemí EU, ale též do Bejrútu, Estonska či Litvy. Jednak jako plemenný a jednak jako vy-

krmenný na porážku. Lze tedy říci, že zdejší farmy léty práce budují tradici a vcházejí ve známost. Věřím, že se to daří nejen nám v Pojedech a Rožďalovicích, ale rovněž i v Seleticích, které doplňují skladbu masných plemen chovaných ve zdejších krajích.

Součástí budování tradic je nejen každoroční akce Den venkova v Pojedech nebo pravidelné letní grilování v Seleticích, ale i Národní výstava v Brně.

Ke konci června jste se svými zvířaty této výstavy masného skotu zúčastnili.

Jedná se o nejprestižnější a svého druhu jedinou výstavu konanou vždy po dvou letech na brněnském výstavišti. Návštěvnost na této velké akci se počítá v desítkách tisíc návštěvníků a lze říci, že prestiž této akce má již mezinárodní charakter. Letos se výstava konala od 25. do 28. června.

Můžete nám laikům přiblížit, jak taková výstava probíhá?

Součástí mnoha přehlídek rozličných zvířat je i přehlídka mléčného a masného skotu. Ta se koná v pavilonu se dvěma velkými předváděcími tribunami pro návštěvníky. Přehlídky masného skotu se střídají s přehlídkou skotu mléčného, což je pro laika vizuálním zážitkem, který bývá srovnatelný se šokem.

Návštěvníci mohou zhlédnout extrémní rozdíly ve vývoji těchto dvou skupin. Mléčný skot šlechtěný na maximální dojnou užitkovost vyniká naprosto bezprecedentní velikostí vemen a současně vyhublostí, kterou lze směle nazvat anorektickým zjevem. Naopak masný skot vyniká maximálním osvalením a například u plemene Belgické modré musíme vysvětlit,

že se ve šlechtění jedná pouze o gen dvojího osvalení, nikoliv o používání podpůrných kulturistických anabolik.

Zkrátka srovnání těchto zcela odlišných oborů je pro laickou veřejnost zážitek, který nemá jinde moc šanci zažít.

Jaká tedy byla letošní výstava?

Národní výstavy se zúčastnilo 30 plemen chovaných v ČR, celkem 320 zvířat všech kategorií masného skotu. Šampionáty jednotlivých plemen měly nejvyšší možnou kvalitu, byly navštíveny stovkami návštěvníků a třešničkou na dortu bylo rozhodování mezinárodních rozhodčích.

Jak byl zastoupen Váš chov?

Naše celková expozice čítala rekordní počet 32 zvířat a byla počtem největší ze všech vystavovatelů. Zúčastnili jsme se čtyř šampionátů, není totiž v lidských silách připravit více zvířat pro bezchybné a bezpečné předvedení.

Nejvíce známe asi Vaše šedivé krávy z Gaskoňska. Ty se také soutěže účastnily?

Plemeno Gasconne jsme letos měli zastoupeno pouze přehlídkou, nikoli soutěží. Nemohli jsme tedy zaznamenat žádný hmatatelný úspěch, pouze 1300 kg vážící plemenný býk Rio byl součástí boje o šampiona výstavy, ale neumístil se.

A co ostatní plemena?

První místo a zcela nejprestižnější cenu získal býk plemene Bazadaïs z chovu v Pojedech. Jednou jsme již toto ocenění získali a také jsme vyhráli s býkem výstavu v Paříži. Tehdy jako první a zatím jediní cizinci, přičemž doposud toto plemeno takové ocenění nezískalo zde, ani v cizině. Jedná se o plemeno s minimálním počtem chovaných kusů v ČR, které přesto zvítězilo v konkurenci velkých plemen. Je možné tedy konstatovat, že tento býk je výjimečným zástupcem všech plemen masného skotu a svým oceněním dodal světu plemeni velkou prestiž. Lze zcela upřímně říci, že se jedná o historický úspěch.

Další plemeno vidáme na loukách kolem Ledčeka a Podlužan...

Ano, jedná se o plemeno Aubrac, velice krásné, rohaté a klidné plemeno vyšlechtěné mnichy v oblasti Aurilla-

cu v pohorí Centrálného masivu v jižní Francii. I toto plemeno bylo jedním z úspěšných v Brně, byť jeho šampionát byl premiérou. Jedná se o plemeno, které jsme do ČR dovezli asi před šesti lety, a které nejenže získalo ohromnou oblibu a prestiž, ale stalo se i nejrychleji se rozvíjejícím plemenem v republice. Poptávku po něm nelze uspokojit ani zčásti. Šampionát tohoto plemene byl pro náš chov jedním z nejúspěšnějších. Získali jsme jedno první, dvě druhá a jedno třetí místo a nádavkem i šampiona plemene.

Podobný skot se pase i u Žitovic.

Zde ve směru od Doubravan je možné vidět plemeno barevně Aubracu hodně podobné (pozor, neplést s Limousinem!). Jedná se o nížinné plemeno velkého rámce – plemeno Parthenese. Dovezli jsme jej do republiky také před šesti lety jako protipól horského Aubracu. Toto plemeno, konstitučně zcela odlišné, musí ve své domovině stále odolávat tlakům vinařů, kteří pastviny mění na vinice. Přesto je velmi úspěšné díky svým kvalitám.

I s tímto plemenem jsme dosáhli podobného výčtu úspěchů jako v šampionátu Aubraců a přidali další poháry do sbírky. Tečkou bylo opět vítězství šampiona plemene.

Kolika plemen se v současné době vlastně zabýváte? Máte nějaké plemenné „novinky“?

V současnosti chováme deset plemen a u tohoto stavu i zůstaneme. I když by bylo mnohem ekonomičtější vybrat nejúspěšnější plemeno a chovat pouze to. Vše ale nejde poměřo-

vat pouze ekonomikou, důležitá je jistá dávka uspokojení. A tím jsou i rozmanité přístupy k chovu u jednotlivých plemen a pestrost, kterou pak tato práce přináší.

Poslední dva roky se zabýváme šlechtěním plemene Belgické modré, snad nejdiskutovanějšího plemene na světě. Vzhled tohoto skotu je zcela mimo rámec běžných plemen a jeho maximální osvalení budí obdiv i úžas, zároveň ale někdy i nepochopení až odpor. Všechny fáze těchto pocitů jsem prožil sám a od naprostého odmí-

tání jsem přešel k naprostému obdivu. Jedná se sice o produkt lidského šlechtění, ale není dnes na světě plemeno, které by neprošlo šlechtěním. A u skotu je to totéž jako např. u psů. Chrt, naháč, pitbulteriér, boxer a mnoho jiných někteří lidé zbožňují, jiní je rádi nemají. A tak je tomu i s plemenem skotu Belgické modré.

Měli jste s ním úspěch?

Toto plemeno vzbudilo velké ovace publika a jeho šampionát byl ukázkou vyrovnanosti všech chovatelů. Jelikož se jedná o nejsložitější způsob odchovu, jaký si vůbec u skotu lze představit, je též jeho populace v Čechách omezená, a tak byl šampionát vlastně soutěží zasvěcených nadšenců s neuvěřitelně kvalitní kolekcí. I zde jsme zaznamenali úspěchy, ačkoli jsme teprve na počátku a mnohé se ještě musíme učit.

Můžeme ho někde vidět?

Belgické modré bude možné zhlédnout v září v Pojedech na akci

Náš venkov, kde uspořádáme přehlídku tohoto, zde v regionu téměř neznámého, plemene. Diváky ohromí nejen impozantním osvalením, ale i charakterem. Zvířata budou předvedena malými dětmi a bude jistě zajímavé sledovat, jak tito svalovci dokáží malé dítě respektovat. Jistě se najde mnoho příznivců a pro ty, kterým láska prochází žaludkem, mám příznivou zprávu o naprosté výjimečnosti masa tohoto plemene. Skot zkrátka chováme nejen pro potěšení, krásu, údržbu krajiny, pro klid v duši, ale i pro chuť jeho masa.

Mnoho vegetariánů a moralistů se mnou asi souhlasit nebude, ale naše zvířata, dříve než skončí na jatkách, prožijí spokojený život.

Vraťme se však ještě k brněnské výstavě...

K vidění bylo mnoho dalších zajímavých plemen a jejich kvalita byla plně srovnatelná s výše uvedenou kolekcí, ale nelze popisovat vše. Nejlepší je se na výstavu za dva roky vydat a přesvědčit se, že zemědělství může být zajímavé a krásné zároveň.

Celý průběh této velkolepé akce dokazuje, že je stále možné uspořádat v zemědělství kvalitní a prestižní záležitost bez dotací a neschopných úředníků tohoto státu. Kdyby takto fungoval stát a celé zemědělství, bylo by rázem po problémech s nekvalitní potravinou, ničením životního prostředí a našeho zdraví.

Ale to by zde vlastně byl nechtěný kapitalismus, a co bychom dělali se zástupem neschopných, kteří teď sedí jako žába na prameni a rozdělují dotace, případně nám pak následně zatápnou při nesmyslných kontrolách nesmyslných nařízení, a které ti schopnější musí živit za to, aby nám zneprjemňovali život?

To už je však jiný, smutnější příběh o neschopném státě a jeho zaměstnancích, tedy spíše o akcích Promopro a jim podobných.

*Rozhovor připravili
Jiří Rejsek a Viktor Dobrev*

Jiří Petersik se narodil v roce 1965 v Teplicích. Vystudoval střední průmyslovou školu dopravní. Na počátku 90. let založil firmu zabývající se montáží a modernizací výtahů, od roku 2000 podniká v zemědělství. Je rozvedený, má čtyři děti. Mezi jeho záliby patří cestování.

Kulturní den Rožďalovice NÁM, který pro vás připravilo Město Rožďalovice, Spolek Budil, ZŠ Rožďalovice a Galerie Melantrich nabídl pestré barevnou paletu aktivit a zážitků, nechyběly tvůrčí dílny, otevřené lekce, školní akademie, výstavy v Galerii Melantrich. Vyvrcholením pak byl koncert Lenky Filipové v kostele, po němž ještě následovalo noční divadelní představení Amortale, inspirované básnickým dílem Miloše Horanského.

V souvislosti s divadlem se již odpoledne na náměstí objevily sochy z ytongu autora Martina S. Dohnala. Dvě lebky, také z jeho dílny, pak hlídaly vchod jako dvě sfingy a poutaly oči procházejících. Naopak živým poutačem byla chodící reklama Vendula Burger, jež na zádech košile nosila nápis „Amortale – 21.30“. Ano, otázka se nabízela a zaznívala: „Divadlo, a tak pozdě večer?!“

Příběhy – básně o zastavení času, o touze a míjení, o stáří a lásce

I přes pokročilou noční dobu a prodloužení předcházejícího koncertu, diváci přišli. A ne málo! Usazení ve starých dřevěných lavicích sledovali taneční odvětví jednoho příběhu o lásce, míjení, touze i krutosti. Oba tanečníci (podotýkám nad padesát let) Jiří Lossl a Radana Kodetová se dokázali naplno odevzdat básním a pluli prostorem, který ještě před pár hodinami rozhodně nepřipomínal divadlo. Jejich vysoké nasazení, autentičnost a zaujetí nemohlo nechat diváky chladnými, ani když někteří odcházeli s pocitem, že viděli příliš náročné představení – na noc těžké a melancholické. Amortale v režii Hanky Strejčkové, absolventky mezinárodní školy Jacques Lecoq v Paříži, takto rozhodně nenechalo nikoho chladným a své emoce, domněnky a prožitky mohli dále sdílet na výstavě kreseb M. S. Dohnala, inspirovaných shodně básněmi Miloše Horanského, a u sklenky dobrého vína. Všichni se jednoznačně shodneme, že šlo o hluboký umělecký zážitek, který v nás bude rezonovat ještě dlouho, protože nutí přemýšlet, vracet se do vzpomínek a obracet k vlastnímu srdci.

Den otevřených dveří uzavírali společně pan starosta Kapal, autorka myšlenky Rožďalovice NÁM Vendula Burger, výtvarník Martin Saussage Dohnal a naši milí hosté Anna Polívková a Michal Kurtiš.

H. Bubancová

Foto: J. Rejšek, T. Strejček

V druhé polovině června na několika místech v okolí Rožďalovic kvetla vzácná, zákonem chráněná lilie zlatohlávek

Foto: Jiří Rejsek

Již čtvrtý ročník soutěže „O nejkrásnější květinovou výzdobu“

Do soutěže je možno přihlásit zahradu, okno bytového nebo rodinného domu, balkon, lodžii či předzahrádku domu v našem městě a spádových obcích. Konkrétní místo může do soutěže přihlásit kdokoli – majitel, nájemce, soused, kolemjdoucí apod.

Soutěžní fotografie s Vaší adresou můžete:

- zaslat na email: rozdalovicko@seznam.cz
- osobně předat či zaslat na MěÚ v Rožďalovicích v obálce označené slovem Soutěž.

Zahájení soutěže a možnost zaslání fotografií:

1. května až 15. září 2015

Vaše snažení ohodnotí nezávislá porota a výsledky budou zveřejněny ve zpravodaji Rožďalovicko.

ROŽĎALOVICKÉ LETNÍ SLAVNOSTI

PROGRAM:

12:30 POP STARS

- ABBA
- Boney M
- The Beatles
- Bee Gees
- Robbie Williams

16:30 Cimballica

18:30 Lucie Revival

20:15 Kabát Revival

22:00 Tři Sestry Banditos

23:45 Elán Revival

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- Prezentace místních spolků
- Fotbalové utkání: příprava x rodiče
- Železný hasič (soutěž pro děti)
- Překážková dráha pro děti
- Ukázka kynologie a myslivosti

18.7.

AREÁL FC TRNAVAN ROŽĎALOVICE

**VSTUPNÉ
100 Kč**

Rožďalovice dříve a nyní

Pohled ze sálu Radnice na náměstí. Vydal G. Jílovský v roce 1919, posláno 31. 5. 1928 (ze sbírky Pavla Hančara)

Současný pohled, foto Viktor Dobrev

